Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Budapest, 1945 szeptember 16

Hurrá! Végre minden akadály elhárult

Szálasiék azonnali kiadatása elől

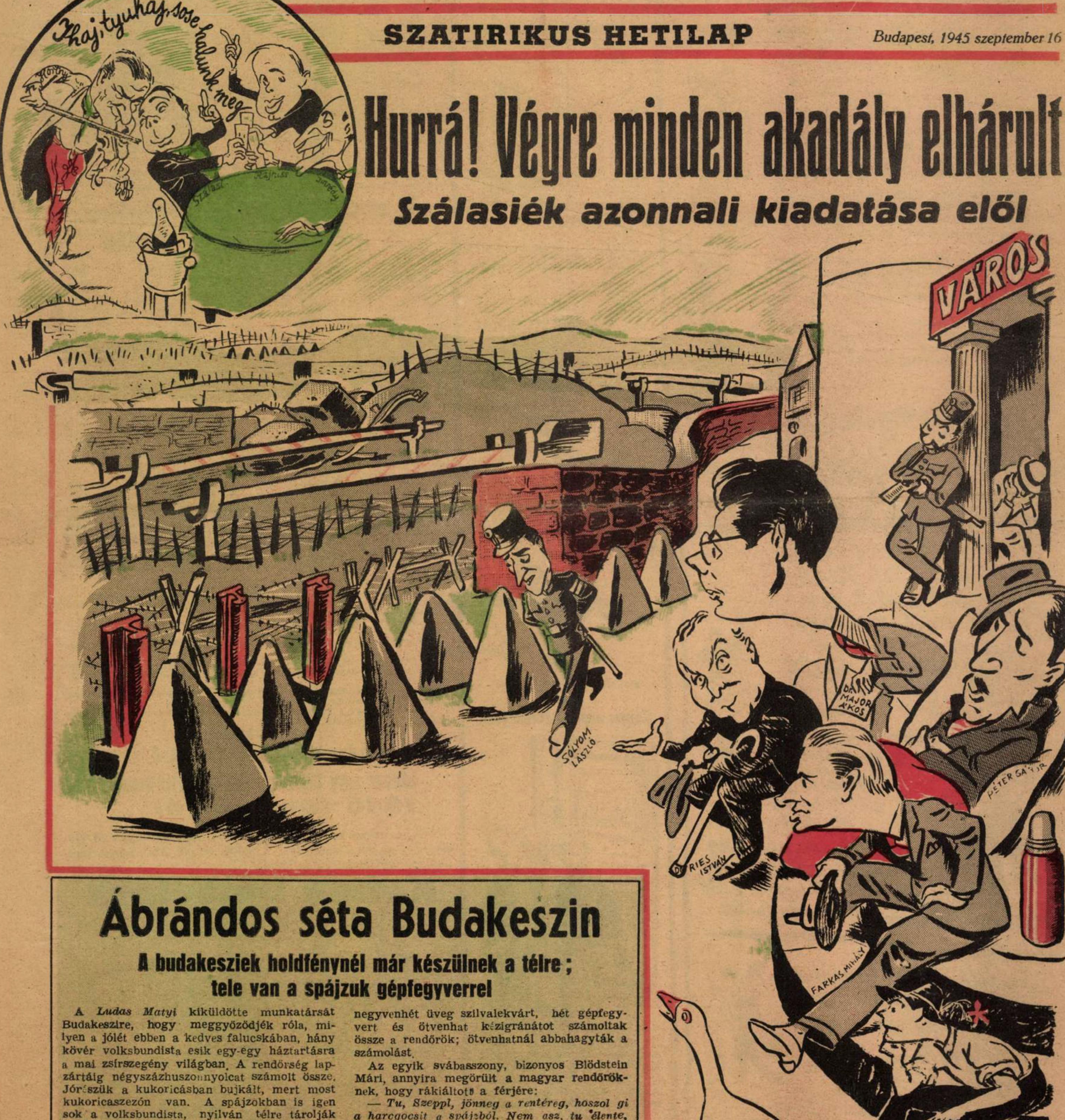

Ábrándos séta Budakeszin

A budakesziek holdfénynél már készülnek a télre; tele van a spájzuk gépfegyverrel

A *Ludas Matyi* kiküldötte munkatársát Budakeszire, hogy meggyőződjék róla, milyen a jólét ebben a kedves falucskában, hány kövér volksbundista esik egy-egy háztartásra a mai zsírszegény világban. A rendőrség lapzártáig négyszázhuszonnyolcat számolt össze. Jórészük a kukoricásban bujkált, mert most kukoricaszezón van. A spájzokban is igen sok a volksbundista, nyilván télre tárolják őket, a derék svábasszonyok szeretik a volksbundistákat savanyúuborkával.

A razziázó rendőrséget mindenütt nagyon szívélyesen fogadták a svábok, sok helyen üdvlövéseket is adtak le, ősi sváb szokás szerint a magyar rendőrök szíve felé, ezzel is demonsrálni akarván, mennyire szívügyük a magyar rendőrség. Kellemes ellentétet jelentett a pesti kamrák ürességével szemben a budakeszi spájzok zsúfoltsága. Egy spájzban negyvenhét üveg szilvalekvárt, hét gépfegyvert és ötvenhat kézigránátot számoltak össze a rendőrök; ötvenhatnál abbahagyták a számolást.

Az egyik svábasszony, bizonyos Blödstein Mári, annyira megörült a magyar rendőröknek, hogy rákiáltott a férjére:

— *Tu, Szeppl, jönneg a rentéreg, hoszol gi a harcgocsit a spájzból. Nem asz, tu élente, asz nem a harcgocsi, asz a gáfétaráló; a natyoppig a harcgocsi.*

Az egyik házban az ágy alatt egy volksbundistát találtak; ezen a férj, Breselayer Franzl is meglepődött kissé.

— *Esz utylátszig megfan a feleségem külön politigája* — mondta elgondolkozva. — *Asz én volksbundistám már kiukrotta makát asz aplagon.*

Gergely Miklós

Ára 10 pengő

TÖMBELŐADÁS

Este van, este van, kiki mozgalomba,
Feketén nyüzsög a nagy udvar porondja . . .
Zúg az egész háztömb, eljött hát a nagy nap,
Emberek százai tömeggé dagadnak!

Mintha lába kelne valamennyi rögnek,
A gangon gyerekek vihognak, röhögnek,
Szőnyegek szellőznek — mindenféle fajta
Molyok rágodnak és legelésznek rajta!

Csend lesz! . . . Jön TÜCSÖK úr — ő a tömbmegbizott —
— Eljött-e mindenki. akiket meghívott? —
Körülnéz . . . elsápad . . . mivel hátul áll óh
ő — a mélyen tisztelt VII. ker. Elöljáró!

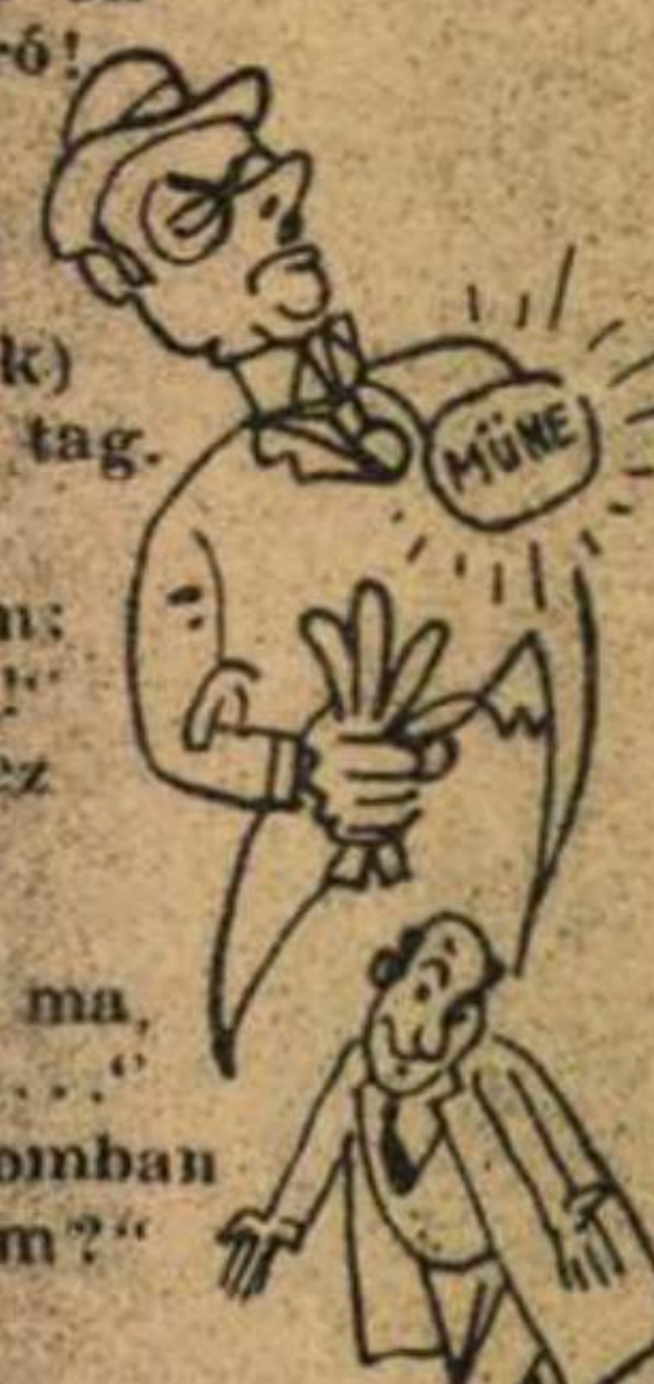

Tiszteli Tücsök úr, mint kijáró ügyvéd,
Odaadná érte a ház lelki üdvét,
Mert hát Tücsök doktor (akit igazoltak)
Tavaly még titokban a MÜNE-ben volt tag.

Éljenez a tömeg és TÜCSÖK úr szól ím:
„Tisztelt jelenlévők! Kedves hallgatóim!"
Reggelig mulatunk, eszünk-iszunk és ez
Hozzájárul majd az „újjáépítéshez"!

„Kedves fűszeresünk lesz az első szám ma,
Tegnap helyezték őt ismét szabadlábra . . ."
Zúgó taps fogadja! . . . Mosolyog és nyomban
Énekli a slágert: „Ne kérdezd ki voltam?"

Mialatt a nívós, vidám műsor folyik,
A büffében hátul a sör s a bor folyik . . .
Kurjongatás hangzik s szól egy hang — egy rekedt:
„Termelésben elvtárs ez a háztömb vezet!"

Vigan áll a bál már, az egész ház táncol . . .
Ott egy textilest egy nő magához „láncol"
A büffénél egymást megértően nézik . . .
Közben mind a kettő csendben „feketézik"!

Vége van a bálnak . . . csend borul a házra . . .
A tömbmegbizott úr saját kezét rázza,
Gratulál magának . . . eszik még egy almát . . .
S átveszi a TÜCSÖK csendes birodalmát! . . .

Pártos Jenő

Hangtalan Heti Híradó

Szitnyai Zoltán íróra, aki százezreket küldött uszító cikkeivel a pusztulásba, végre lesujtott az Igazság könyörtelen pallosa (öt évre ítélték) A H. H. H. képe a szóbanforgó pallost ábrázolja →

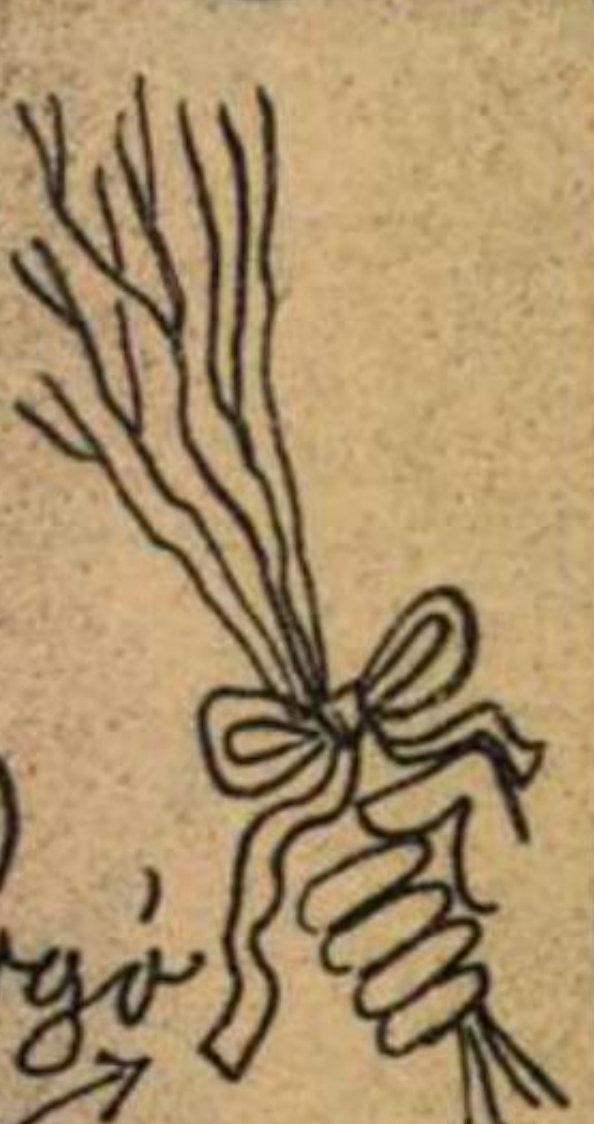

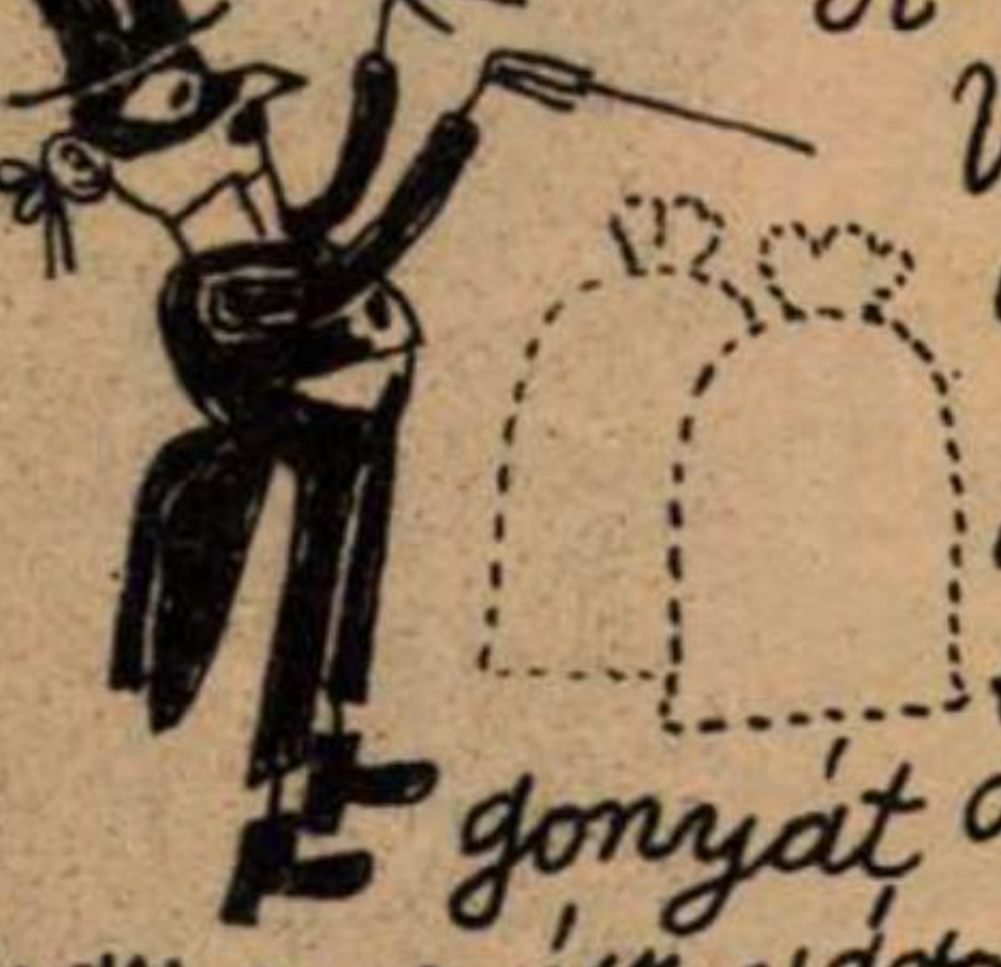

A budapesti „Konyha Varieté" legnagyobb attrakciója Mr. Fekete a bűvész, aki úgy eltüntette a burgonyát a vevők szeme elől, hogy az egész városban nem lehet felfedezni . . .

Félreértések elkerülése végett: ezek nem azok az összeesküvők, akiket a rendőrség a héten leleplezett →

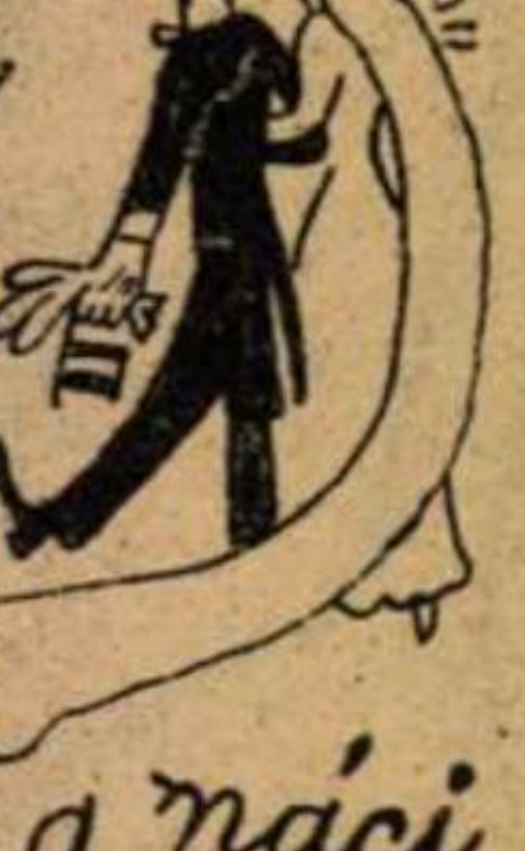

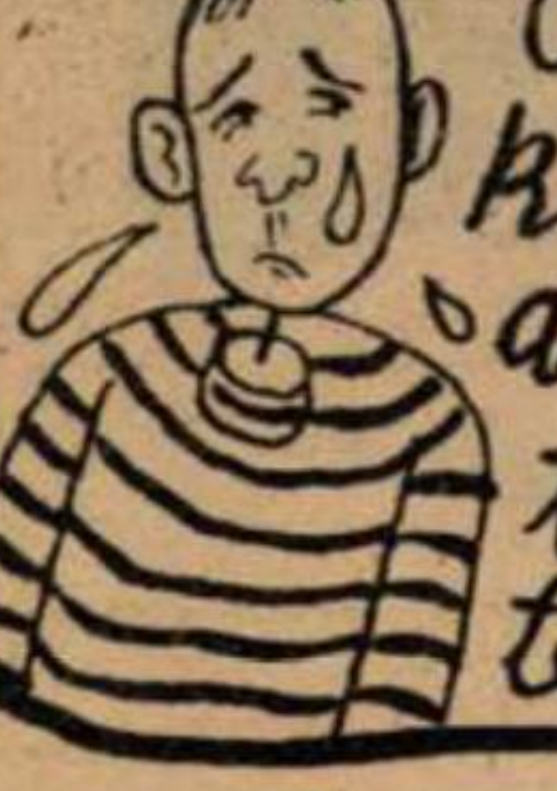

Ez itt Ribbentrop, a náci külügyminiszter, aki azért sír, mert nem hívták meg a külügyminiszterek értekezletére Londonba

Népügyészség óh . . .

— Hogy van az, hogy sorozatosan felmentik a nyilas vádlottakat?

— Na hallja?! Dupla védőbeszédek után!

— Mi az, hogy dupla védőbeszéd?

— Először az ügyvéd tart védőbeszédet mellettük, azután — a népügyész.

Amerikai rokonok

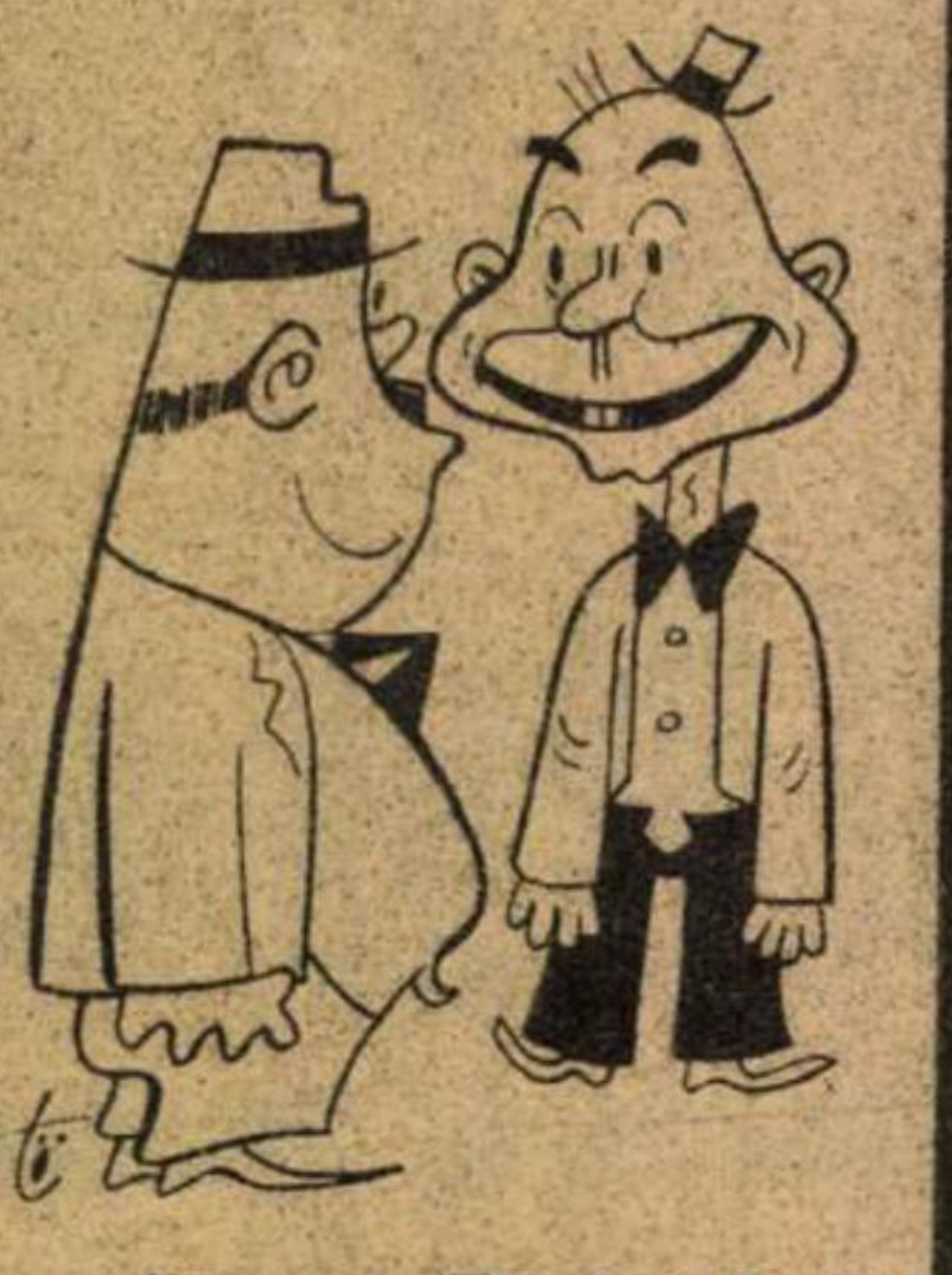

— Hogy van, Klein úr? Kapott már hírt Amerikából?

— Igen. A bátyámtól Newyorkból.

— A bátyja is Klein?

— Noná! Truman . . .

A „fekete" kis malac

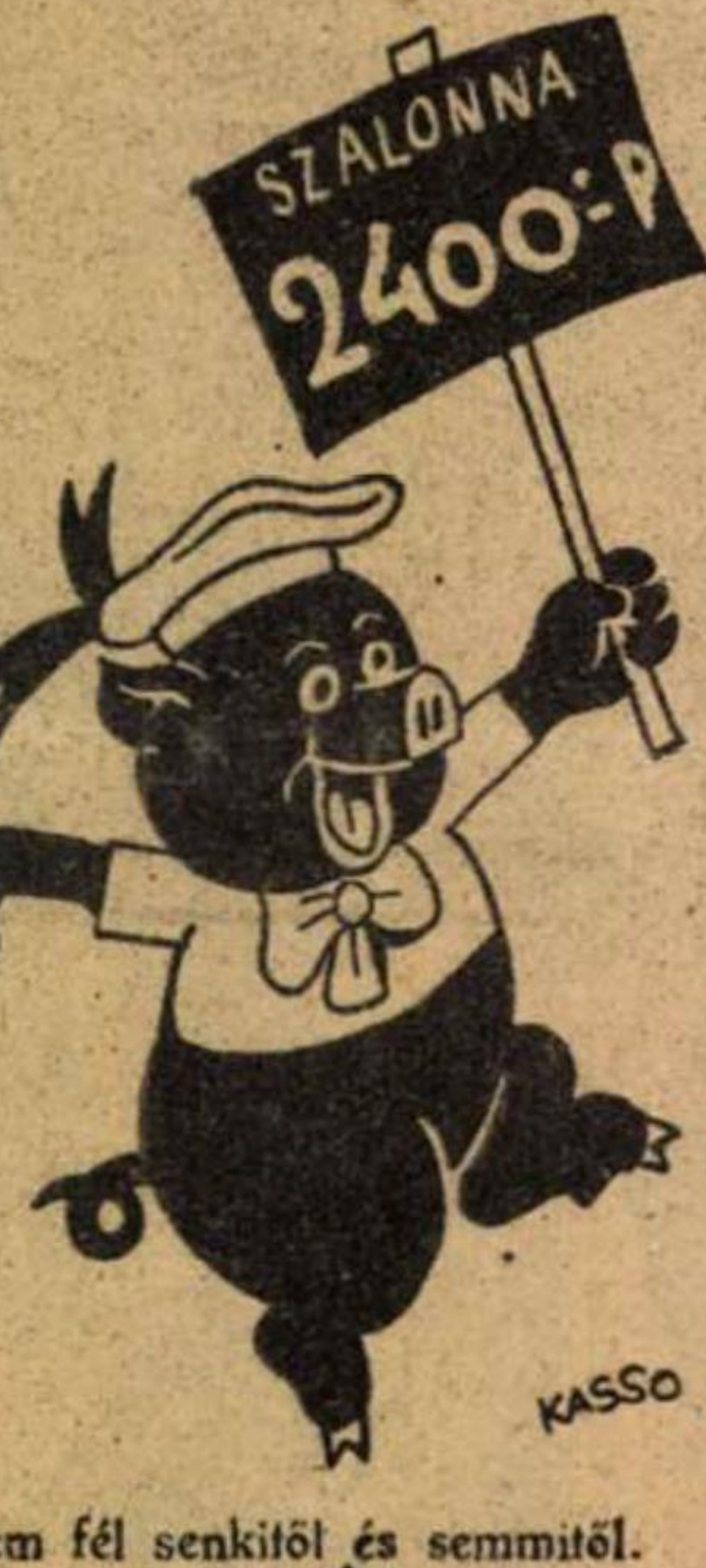

nem fél senkitől és semmitől.

Karrier nem boszorkányság

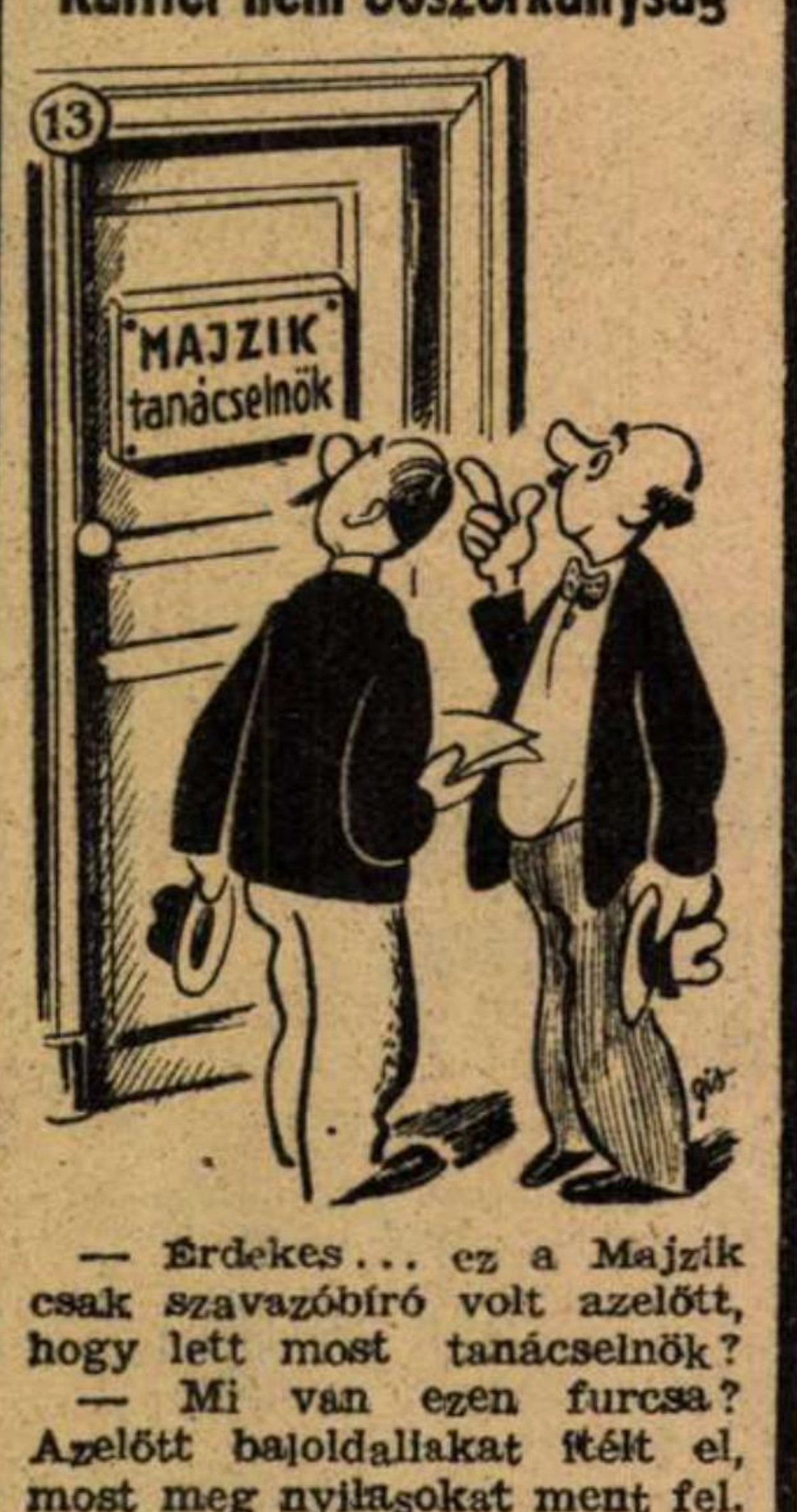

— Érdekes . . . ez a Majzik csak szavazóbíró volt azelőtt, hogy lett most tanácselnök?

— Mi van ezen furcsa? Azelőtt baloldaliakat ítélt el, most meg nyilasokat ment fel.

Kevés anyagát

ötlettel bővíti

FÉRDA MANYI

Gondos kereskedő

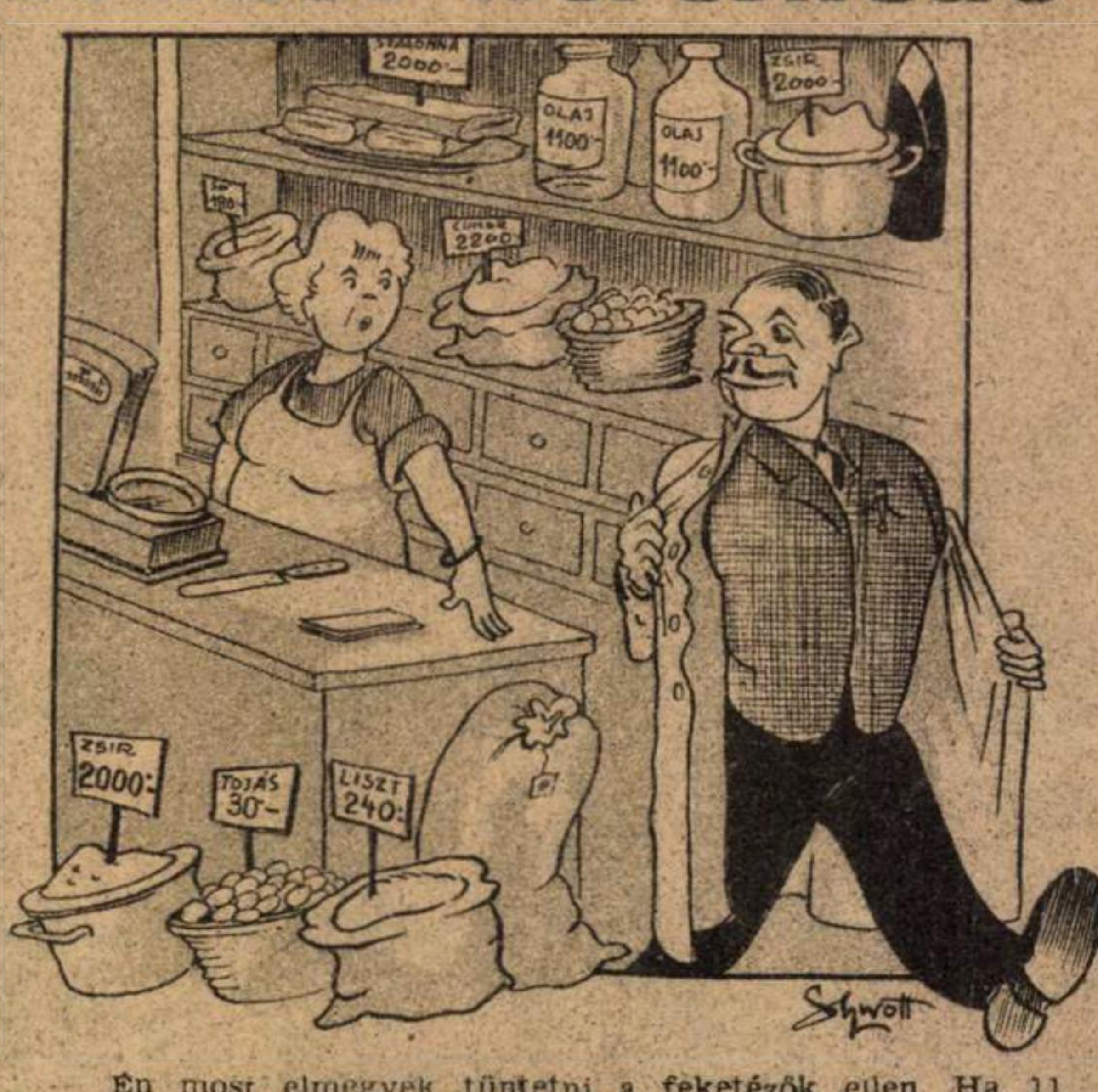

Én most elmegyek tüntetni a feketézők ellen. Ha 11 órára nem jönnék vissza, ne felejtsd emelni az árakat.

A majom, a teknősbéka, a zebra meg a viziló

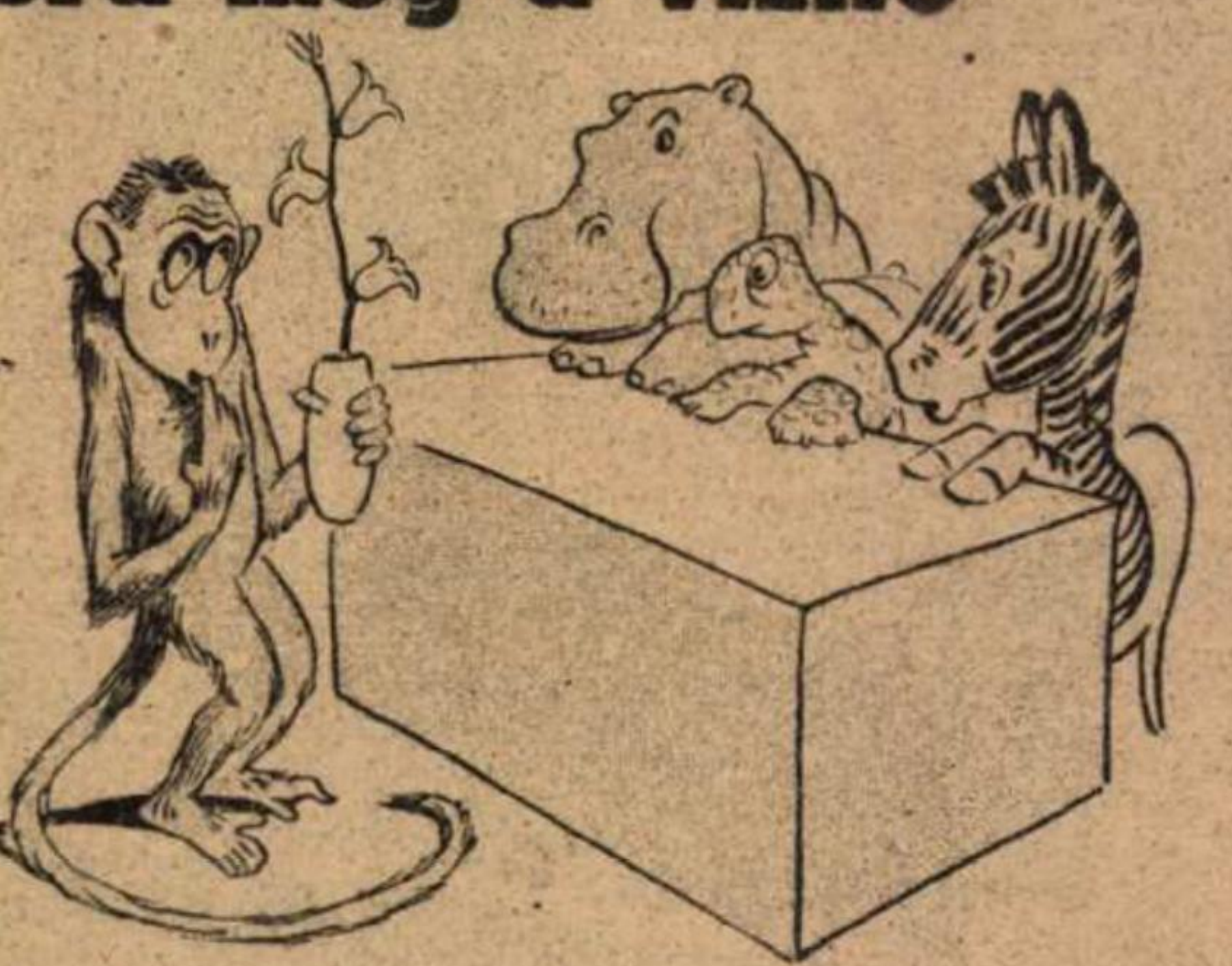

A majom ketrecvezető testvér volt a nyilasok alatt; kemény, határozott egyéniség volt még a kétszáz bolhájától is megkövetelte akkoriban, hogy „Kitartás"-sal köszönjenek neki, az ellenfeleiről pedig kijelentette, hogy azok majmok. Lelkesen dolgozott az eszméért; a teknősbékát úgy elverte, hogy eltörött a teknője, azóta egy ócska fürdőkádban jár szegény, a zebrának ellopta a csikjait, a vizilónak pedig tojásgránátot vágott a fejéhez; még szerencse, hogy záptojásgránát volt. Januárban gyorsan lerántotta a farkáról a nyilaskeresztes karszalagot (mert ott hordta volt, hogy feltűnőbb legyen), bebújt egy sötét sarokba és elkezdett bolhászkodni, hogy elterelje magáról a gyanút; ingerülten ordítozott, hogy hagyják őt dolgozni, ő nem politizál, ő dolgozó ember, őt csak a bolhák érdeklik Mikor az igazolóbizottság beidézte, hatalmas vázában egy szál liliomot vitt magával a jobbkezében, balkezének egyik ujját pedig elmerülve szopogatta. Megindító látvány volt. Az igazolóbizottság a teknősbékából, a zebrából meg a vizilóból állott. A teknősbéka kipislogott a kádjából:

— Ez törte el a teknőmet — mondta.

— Stimmel — örvendezett a viziló. — Nekem meg tojásgránátot vágott a fejemhez. Dehát mindnyájan voltunk fiatalok hehehe, nem igaz? Fiatalság, bolondság.

— Szegény, félrevezetett majom ez — bólintott könnyes szemmel a zebra. — Igazoljuk, uraim.

Másnap a Körúton találkozott a három igazolóbizottsági tag a majommal

— Nézzétek — pislogott meghatottan a kádasbéka. — Milyen komolyan megjavult a kedves. Most is a kezében van az ártatlanság szimbóluma, a liliom.

A majom ekkor óvatosan mögéje került és úgy fejbevágta a liliomos vázával, hogy csak úgy nyekkent.

— Ah — rebegte a kádasbéka boldogan — milyen szerencse, hogy nem a tölgyfa az ártatlanság szimbóluma . . .

Előzetes jelentés!

Idézet egy közéleti férfiu nyilatkozatából 1946 tavaszáról

. . . a cukor kilója 16.000 pengő. Egy kiló zsir 18.000 pengő. Egy rend ruha ára: 358.000 pengő. Első feladatunk tehát: megfékezni az inflációt!

Ketten beszélnek

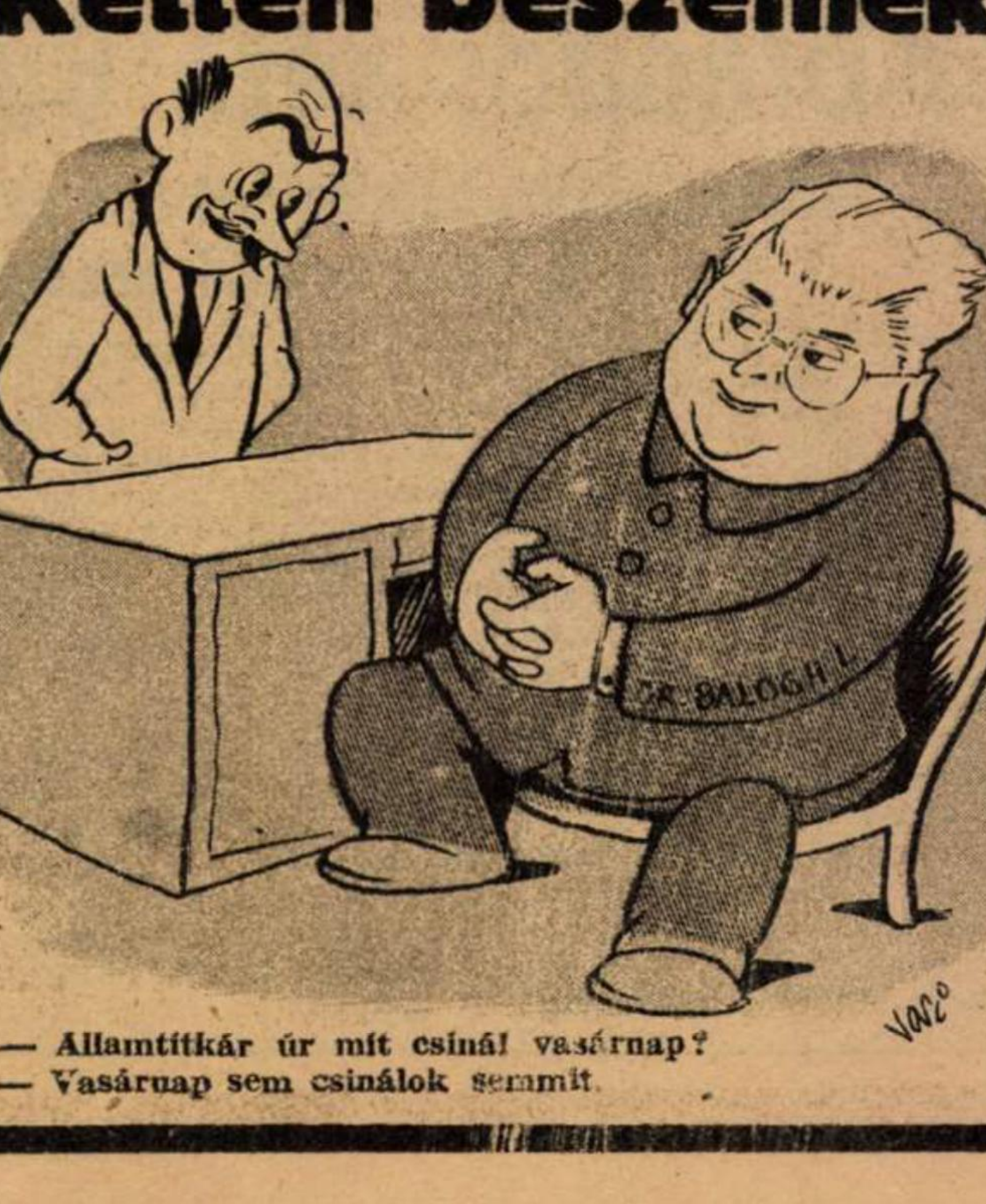

— Államtitkár úr mit csinál vasárnap?
— Vasárnap sem csinálok semmit.

HITLER nyilatkozott a Ludas Matyi munkatársának

Bevallom, nagyon felizgatott, amikor végre, hosszas nyomozás után megtudtam, hogy Hitler Adolf, Németország egykori vezére, Madridban, a Franco del Popolon 4-es számú házában lakik, egy összkonfortos kétszoba hallos lakásban,

Eleinte hallani sem akart semmiféle ujságíróról, de amikor megtudta, hogy

a Ludas Matyi munkatársa

óhajt vele beszélni, készséggel állott lapunk rendelkezésére.

Braun Éva, Hitler Adolfné nyitott ajtót és barátságosan mosolygott:

— Ó, a férjemmel kíván beszélni? Ennek örülök. Mostanában nagyon kevés látogatót fogad az öreg. Tessék, erre... — mondta és a következő pillanatban szemtől szembe álltam Hitlerrel. Sajnos, nagyon jó színben van, bajuszát leborotváltatta, haját hátrafelé fésülve hordja, alig lehetett ráismerni. Orrán vastag, feketekeretes szemüveget hord.

— Heil Ich! — kiáltással üdvözöl.

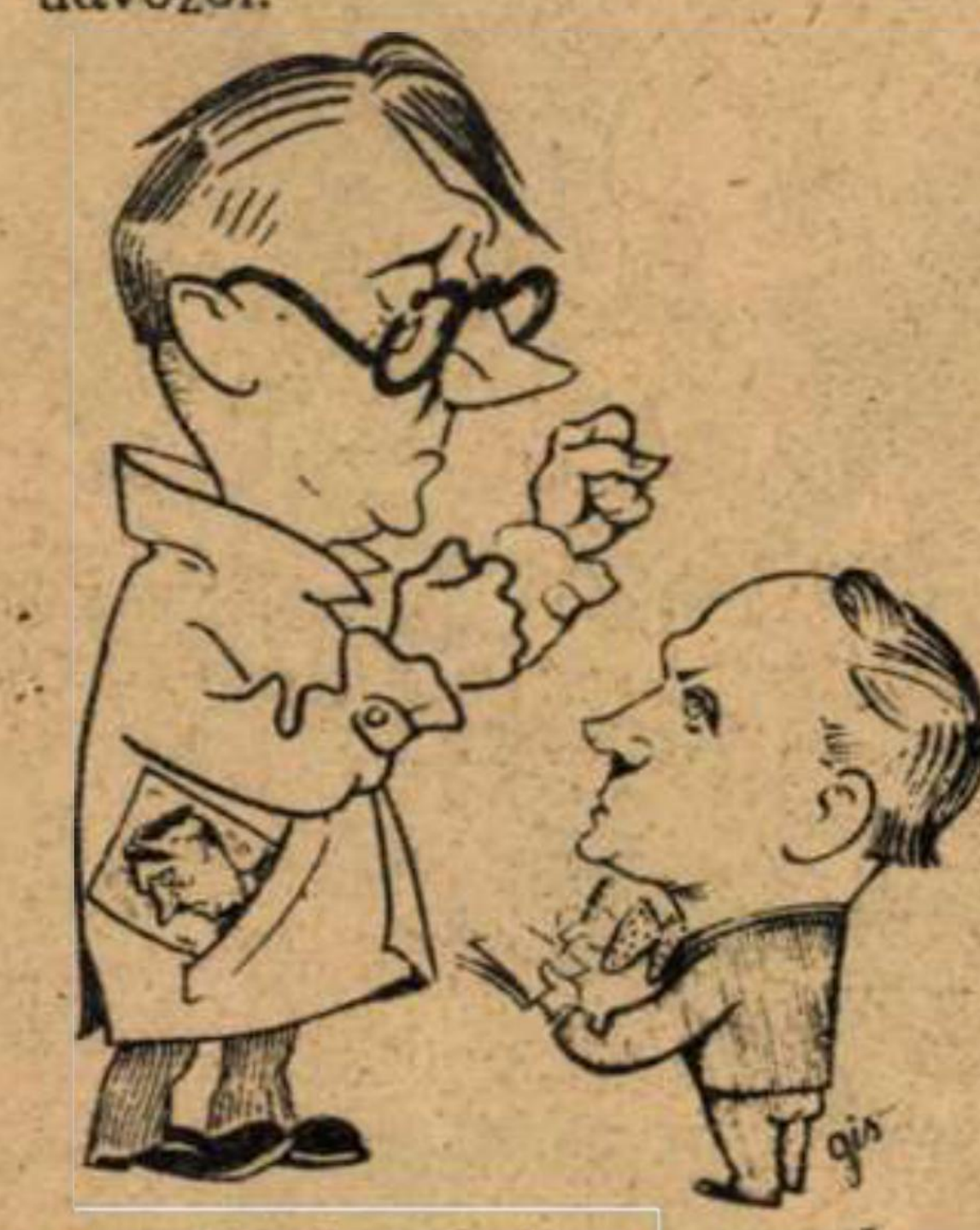

— Szabadság! — mondom szerényen

Első kérdésem az, hogy miért van belülről a névjegye az ajtóra szögezve?

Mosolyog:

— Mostanában sokan keresnek. Mindig kerültem a feltűnést. Tudom, hogy többen haragszanak rám,

de nem tudom, miért?

Igazán nem panaszkodhatnak. Németországot teljesen tönkretettem egymagam. A kommunizmust megerősítettem, ma a legnagyobb hatalom a világon Oroszország, a zsidókat megkedveltettem mindenütt. Mit akarnak még. Elvégre

egy ember

mégiscsak egy ember. Többet nem tehettem. Antiszemita sohasem voltam, hiszen — mutat a feleségére — Éva is... Braun.

— Hogy értsem ezt. A nagyságos asszony, hogyismondjam származású lenne?

— Ne kerülgessük a dolgot, mondjuk csak ki nyiltan: zsidó. Azért kellett a házasságomat titkolni eleinte, mert politikai okokból nem tartottam időszerűnek annak idején.

— Értem. Nagyon okos volt. Mit szól az új Európához?

— Mostanában nem politizálok annyira, de szerénység nélkül mondhatom, hogy ez az én művem. Még 1933-ban felismertem, hogy Németország tűzfészek, veszélyezteti a világbékét, tehát meg kell semmisíteni. „Ausradieren!" mondottam annak idején. Egyedül azonban gyengének éreztem magam, mégis

egy nagyobb országról

volt szó, ezzel a sok emberrel, hát segítségül hívtam Oroszországot, Amerikát, Angliát és néhány franciát is. — A többi tervszerűen ment. Nagyon örülök, hogy ilyen jól sikerült a megsemmisítés. Imádok megsemmisíteni. Ez az

egyetlen gyengém,

mert nem iszom és nem dohányzom.

— Mit szól, tekintetes úr, Japánhoz?

— Végtelenül örvendek. Mindig utáltam a Tennot. Ő csak japánul tud, én csak németül. Nem értettük meg egymást. Szeretnék vissza menni szülőhazámba, Ausztriába és

visszavonultan éldegélni

az emberi kor legvégső határáig a családommal. De ellenségeim hajszát indítottak ellenem. Ki tudja mit akarnak csinálni?

— Én úgy tudom, persze nem hivatalosan, csak ezt a pletykát hallottam, hogy fel akarják akasztani nagyságos uramat.

— Látja! Mondom, hogy üldöznek. És mindig csak a csintalanságon jár az eszük.

Sírva érdeklődtem tovább:

— Mi igaz az állítólagos merényletekből, amiket becses élete ellen követgettek el?

— Semmi. Néhány tábornokot fel akartam akasztani — imádok akasztani! — és ezért találta ki nekem az én kis Göbbelsem az egészet. A Göbbels

kicsit hazudós

volt, tetszik tudni, emiatt sokszor megrugdaltam.

Elszomorodott. Könnyezett a meghatottságtól:

— Látja, feláldoztam magam a plutobolseviki zsidóságért és most nincs betevő falatom. Szomorú az élet. Kérem, hagyjon magamra, mert most jön a rohamom és ilyenkor szőnyegeket rágcsálok

Miközben kikísért, azt mondtam neki:

— Igaz, igaz... Szálasi üdvözletét küldi...

— Szálasi... Szálasi... — motyogta. — Ki az?

— Nem emlékszik. A magyar Quisling...

Mosolygott:

— Valami tévedés lesz a dologban... A magyar Quisling Horthy volt...

KIRÁLYHEGYI PÁL

Az Elektromos Művek figyelmébe:

Ilyen a Thököly-út kivilágítva

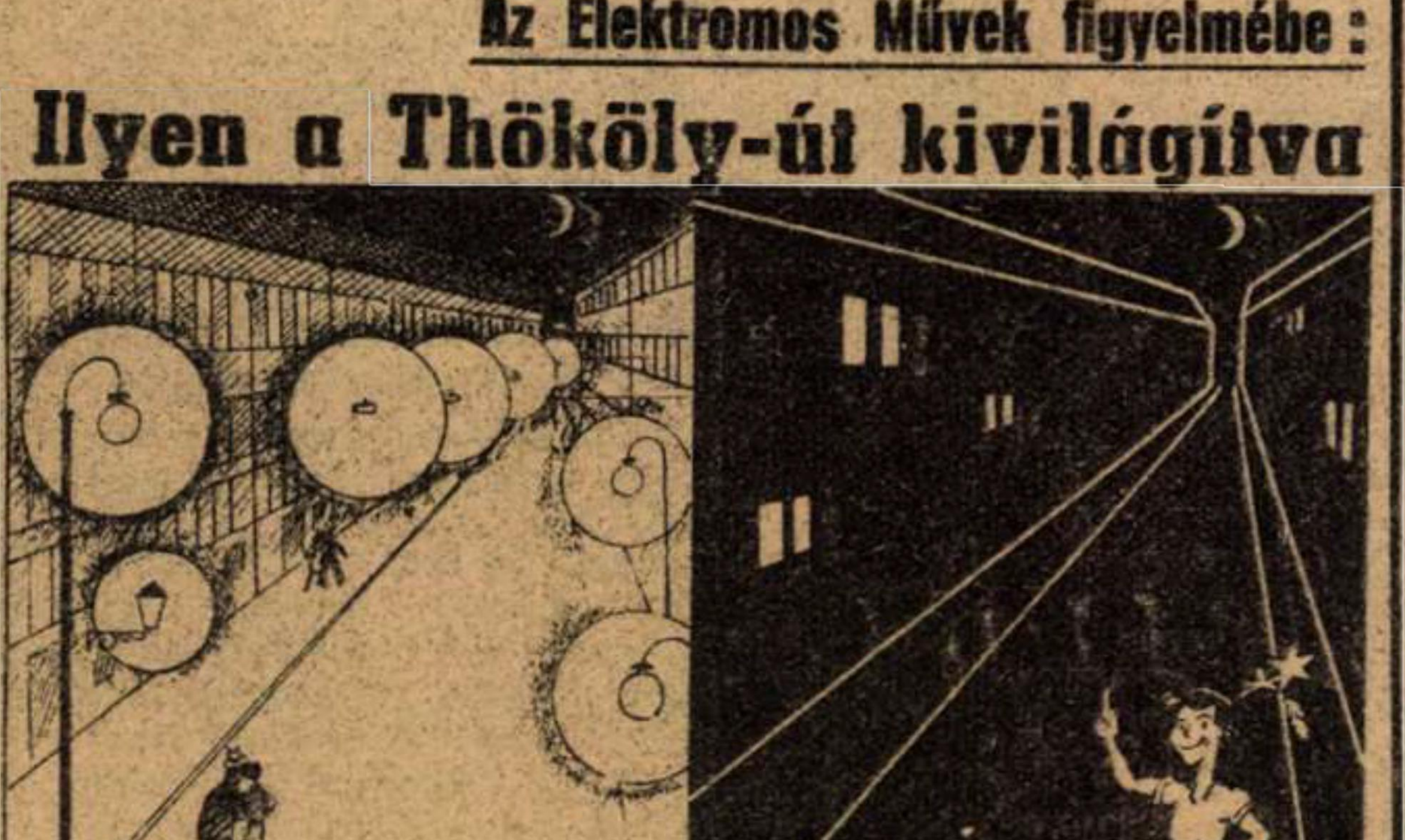

az ujságokban **és** a Thököly-úton

Jogos védekezés

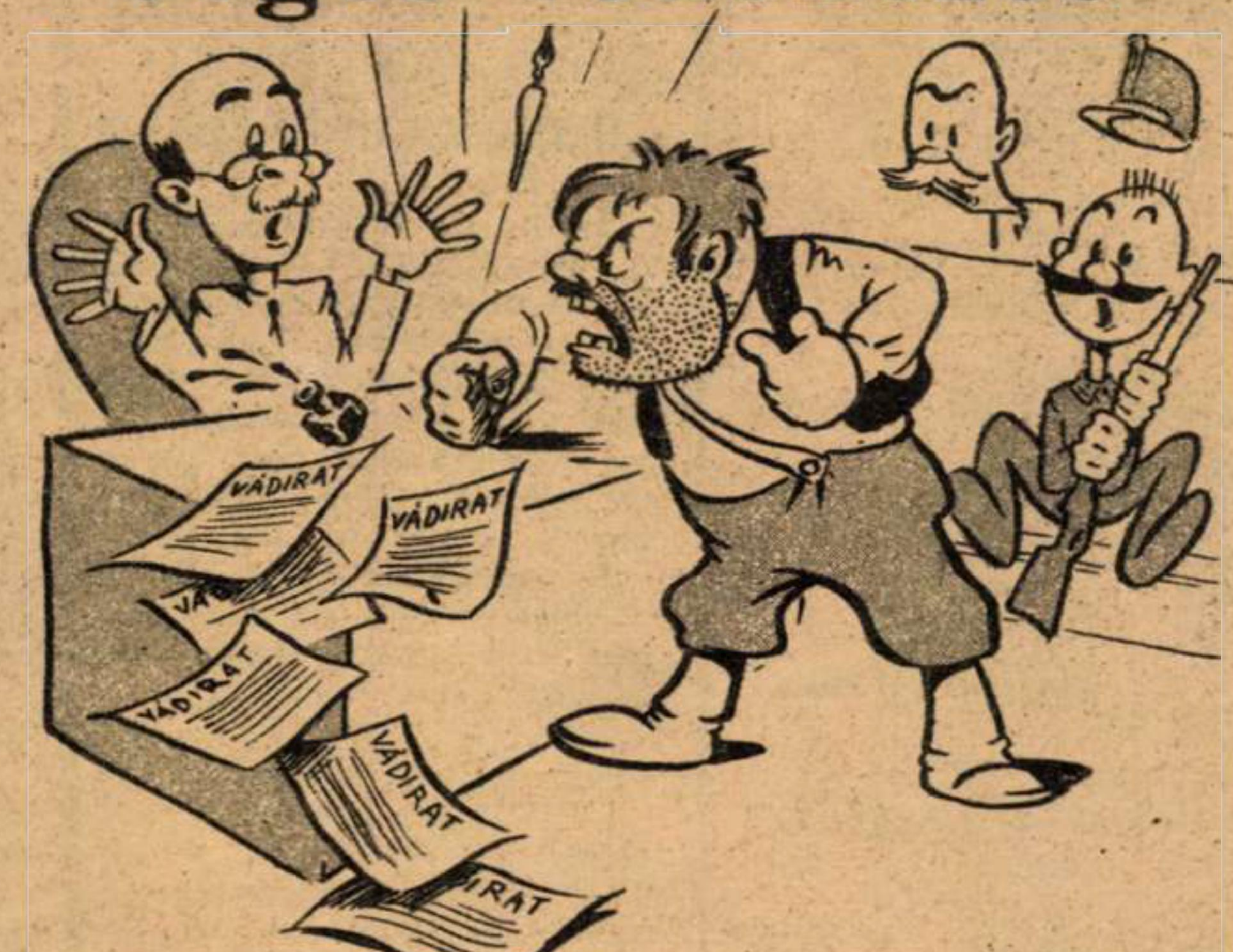

— Ha pedig valaki azt mondja, hogy én fasiszta voltam, hát az egy demoliberális-judeo-bolsevista.

* * *

UJ GAZDAG

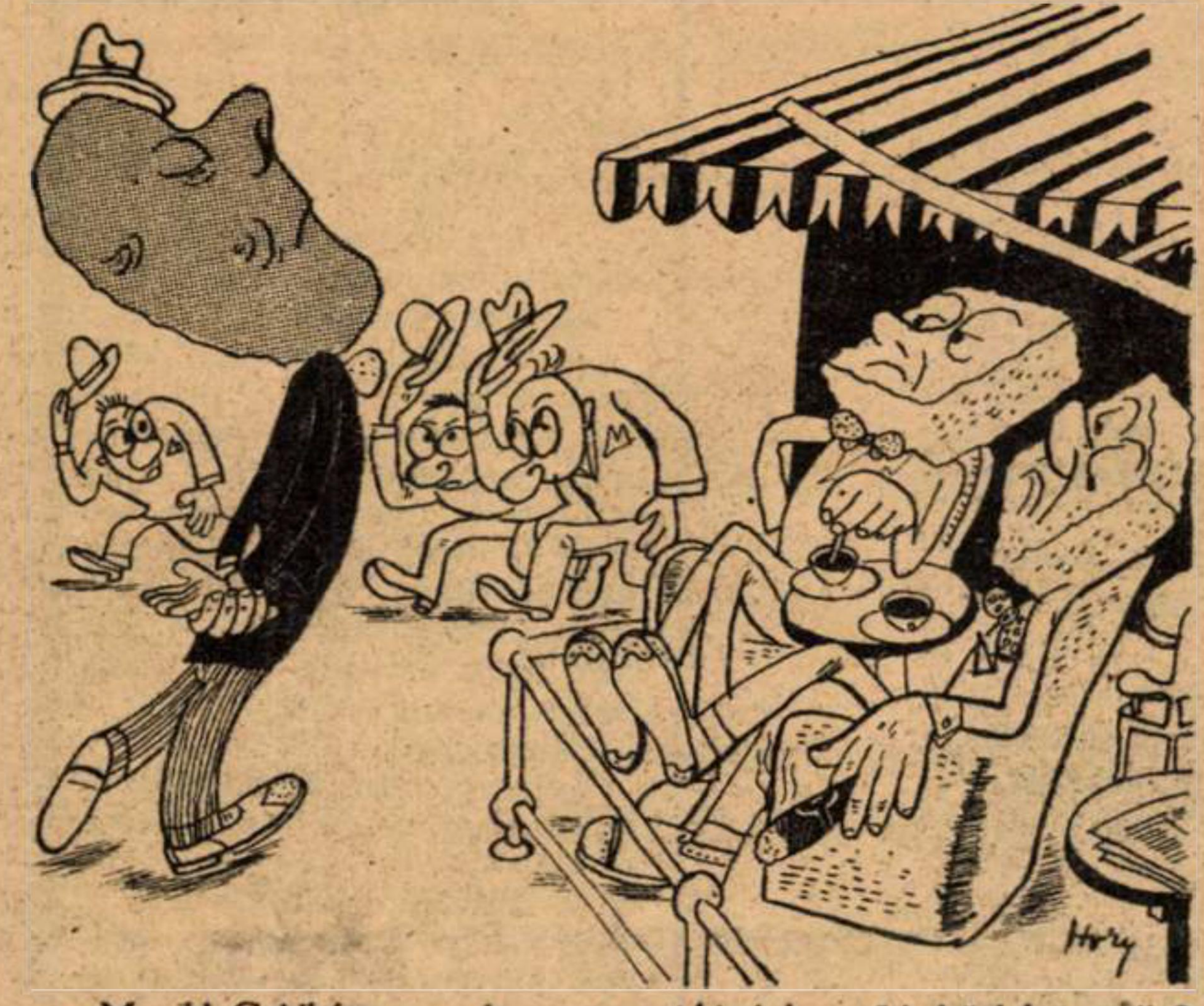

— Mondd Cukikám, ez a burgonya azt hiszi, hogy ő is közénk tartozik?

Hagyma! Hagymuci!

gyere vissza!

Könnyes szemmel fogad az egész város.

Vagány bácsit igazolják

Elnök: Ismerte Szálasit?

Vagány bácsi: Csak személyesen.

Elnök: Szerencséje. Mellette állt?

Vagány bácsi: Mindig mögötte.

Elnök: Szóval nem állt Szálasi mellett. Helyeselte a dolgait?

Vagány bácsi: Azt már nem! Mindig mondtam neki, hogy Franzl, te egy nagy ősgermán vagy, csak egy hibád van, nem vagy elég erélyes. Adolf napi ezer hullával el se kezdte...

Elnök: Szóval erélyesen szembeszállt Szálasival. Mit csinált október tizenötödike után?

Vagány bácsi: Sok mindent. Csak arra emlékszem, hogy egyszer szerdát mondott a revolverem.

Elnök: Talán csütörtököt?

Vagány bácsi: Lehet, nem néztem a kalendáriumot.

Elnök: Szóval nem olvasott fasiszta sajtótermékeket. A németekkel szemben hogy viselkedett?

Vagány bácsi: A feleségem főzött nekik. Itt van éppen, nézzék meg.

Elnök (megnézi): Szóval ellenségesen viselkedett. A nyilasok alatt érte valami mellőzés?

Vagány bácsi: Ért hát. Nem hívtak meg a hídrobbantásokhoz, pedig mondtam a Franzlnak, hogy azt látni szeretném.

Elnök: Szóval a nyilasok alatt mellőzést szenvedett. Igazolva van.

Vagány bácsi: Csak így? Se kitüntetés, se semmi?!

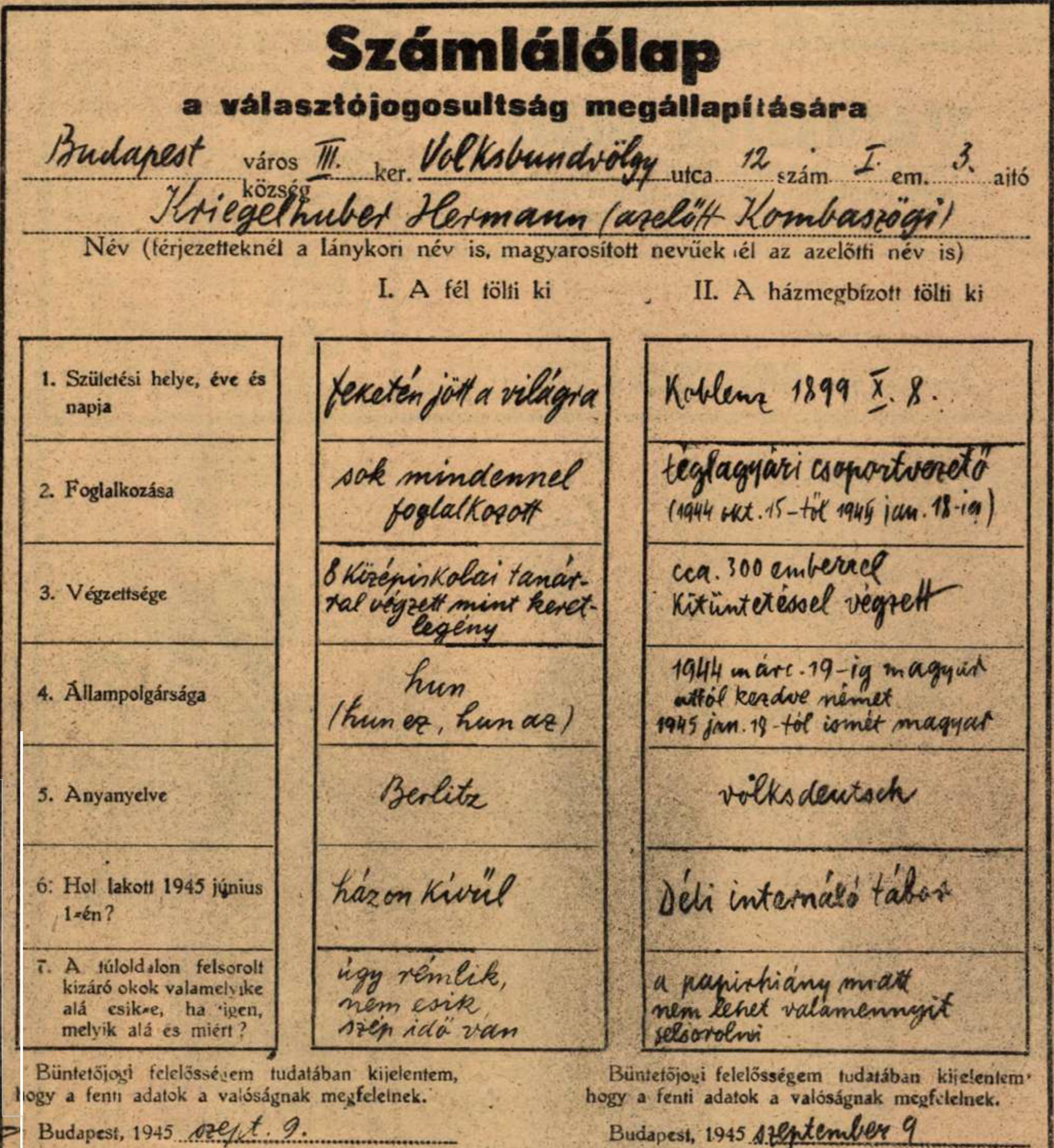

Számlálólap

a választójogosultság megállapítására

Budapest város III. ker. Volksbundvölgy utca 12 szám I. em. 3. ajtó
község

Kriegelhuber Hermann (azelőtt Kombaszögi)

Név (férjezetteknél a lánykori név is, magyarosított nevűeknél az azelőtti név is)

	I. A fél tölti ki	II. A házmegbízott tölti ki
1. Születési helye, éve és napja	feketén jött a világra	Koblenz 1899 X. 8.
2. Foglalkozása	sok mindennel foglalkozott	téglagyári csoportvezető (1944 okt. 15-től 1945 jan. 18-ig)
3. Végzettsége	8 középiskolai tanárral végzett mint kertlegény	cca. 300 emberrel kitüntetéssel végzett
4. Állampolgársága	hun (hun ez, hun az)	1944 márc. 19-ig magyar attól kezdve német 1945 jan. 18-tól ismét magyar
5. Anyanyelve	Berlitz	volksdeutsch
6. Hol lakott 1945 június 1-én?	házon kívül	Déli internáló tábor
7. A túloldalon felsorolt kizáró okok valamelyike alá esik-e, ha igen, melyik alá és miért?	úgy rémlik, nem esik, szép idő van	a papirhiány miatt nem lehet valamennyit felsorolni

Büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

Budapest, 1945 szept. 9.

Kriegelhuber Hermann

összeirt fél (Nem nagyon fél)

Büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a fenti adatok a valóságnak megfelelnek.

Budapest, 1945 szeptember 9

Pontos Benő

házmegbízott.

VALAKI ROSSZUL LETT A VILLAMOSON...

IRTA:

BÉKEFFI ISTVÁN

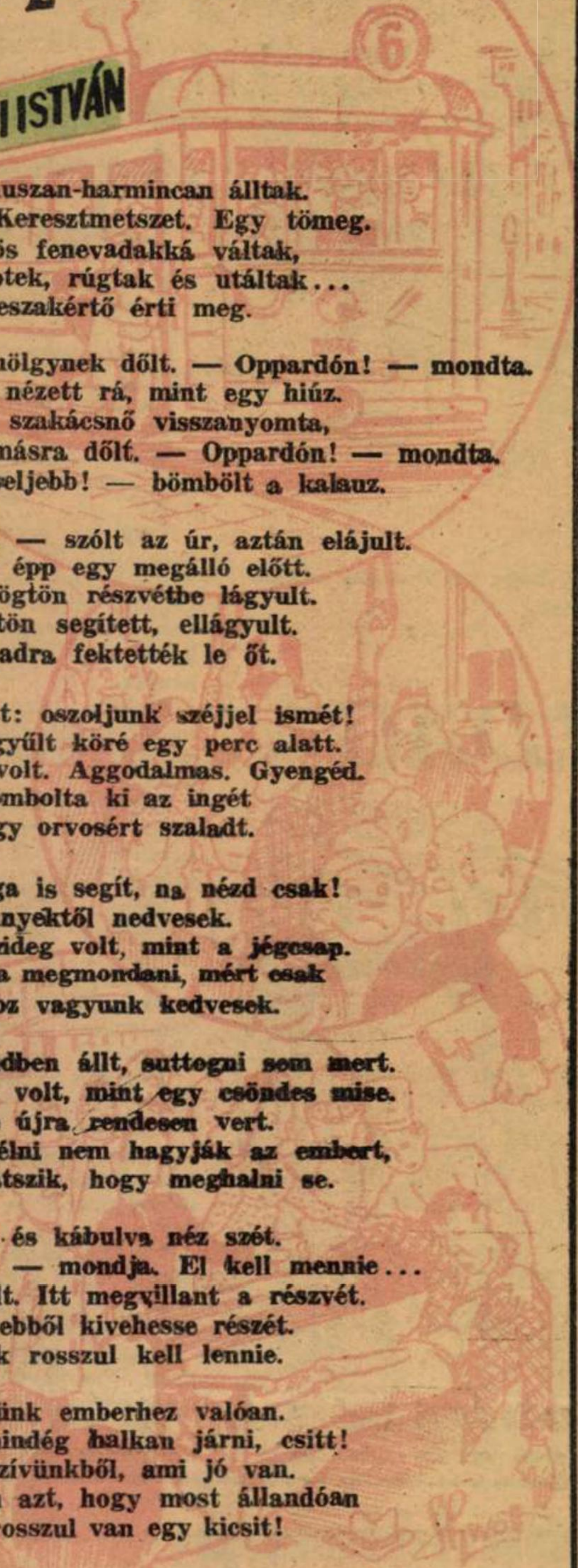

A perronon huszan-harmincan álltak.
Kis egység. Keresztmetszet. Egy tömeg.
És mind dühös fenevadakká váltak,
Mindenkit téptek, rúgtak és utáltak...
Ezt csak elmeszakértő érti meg.

Egy úr egy hölgynek dőlt. — Oppardón! — mondta.
A hölgy úgy nézett rá, mint egy hiúz.
Egy ingerült szakácsnő visszanyomta,
Az úr most másra dőlt. — Oppardón! — mondta.
— Gyerünk beljebb! — bömbölt a kalauz.

— Oppardón! — szólt az úr, aztán elájult.
Még jó, hogy épp egy megálló előtt.
A hangulat rögtön részvétbe lágyult.
Mindenki rögtön segített, ellágyult.
S az utcán padra fektették le őt.

Rendőr is jött: oszoljunk széjjel ismét!
Mert tömeg gyűlt köré egy perc alatt.
Mindenki jó volt. Aggodalmas. Gyengéd.
Az ellenőr gombolta ki az ingét
S a kalauz egy orvosért szaladt.

Még őnagysága is segít, na nézd csak!
A szemei könnyektől nedvesek.
Pedig előbb hideg volt, mint a jégcsap.
Az Isten tudja megmondani, mért csak
A haldoklókhoz vagyunk kedvesek.

A tömeg csöndben állt, suttogni sem mert.
S ez oly szép volt, mint egy csöndes mise.
A beteg szíve újra rendesen vert.
Itt nemcsak élni nem hagyják az embert,
Hanem, úgylátszik, hogy meghalni se.

A beteg felül és kábulva néz szét.
— Oppardón! — mondja. El kell mennie...
Hát ennyi volt. Itt megvillant a részvét.
Ahhoz, hogy ebből kivehesse részét,
Egy embernek rosszul kell lennie.

Hát viselkedjünk emberhez valóan.
Próbáljunk mindég halkan járni, csitt!
Vegyük elő szívünkből, ami jó van.
Gondoljuk tán azt, hogy most állandóan
Itt mindenki rosszul van egy kicsit!

Választás előtt

— Maga melyik pártba lép be?
— Abba, amelyik a legkisebb tagdíjat kéri.
— Akkor lépjen be a Reakciós Nagypártba. Az számít most a legkevesebbet.

SZŐRMEBUNDA
VÉTEL-ELADÁS ÁTSZABÁSOK **GASZTONYI** szűcsmesternél, RÁKÓCZI-UT 82.

Háziuram nem szavaz a demokráciára

— Miért?

Mert a demokrácia nem az ő esete. Ezt nem én mondom. Ő jelentette ki a belvárosi luxus espressóban. Megjegyzem, háziuramról ezt eddig sem volt nehéz kitalálni. Fiatal demokráciánk első percétől kezdve valami sértődöttség ül az arcán.

De szavakban most fejezte ki először, hogy a demokrácia nem az ő esete". Meg is magyarázta, hogy miért.

— Nézze — mondta —, mit nyujt nekem a demokrácia?

— Például tatarozási kölcsönt.

— Ugyan — legyintett —, azt fel se vettem.

— Miért?

— Mi értelme lett volna, hogy tetőcserepeket vegyek rajta? Még ha Napoleonba fektethettem volna, nem mondom, de így...

— Mégis, lett volna cserép a sérült háztetőn.

Legyintett.

— Akkor sem hozott volna többet a ház. Igy, hogy nincs cserép a háztetőn, legalább befolyik valami.

— Micsoda?

— Az eső.

— Igy mégse lehet gondolkozni — mondtam.

Megnyugtatott.

— Mindent lehet, csak akarni kell.

— Egyébként — jegyeztem meg csendesen — arról, hogy a háztetőn nincs cserép és hogy a ház olyan állapotba került, hogy tatarozni kell, nem a demokrácia tehet, hanem azok, akiknek ezt a rombolást köszönhetjük.

Felcsattant.

— Arról sem a demokrácia tehet, hogy nem emelhetem a lakbért?

— Ez hát a harag oka?

— Ez is, — felelte és még sok minden. Én a demokráciától több szabadságot vártam, mint a régi rendszerektől.

— És csalódott talán?

— A legnagyobb mértékben. A napokban például megürült a házamban egy lakás, amit komoly lelépési díjért kiadhattam volna. Nem engedték. Söt internálással fenyegettek meg. Hát hol itt a szabadság? Egy kis lelépési díj, már ez is bün? *Már ezt sem szabad?*

Mérgesen fújta ki a füstöt Havannájából:

— Hát ezért nem szavazok a demokráciára, ha mindent akar tudni.

Már mindent tudok.

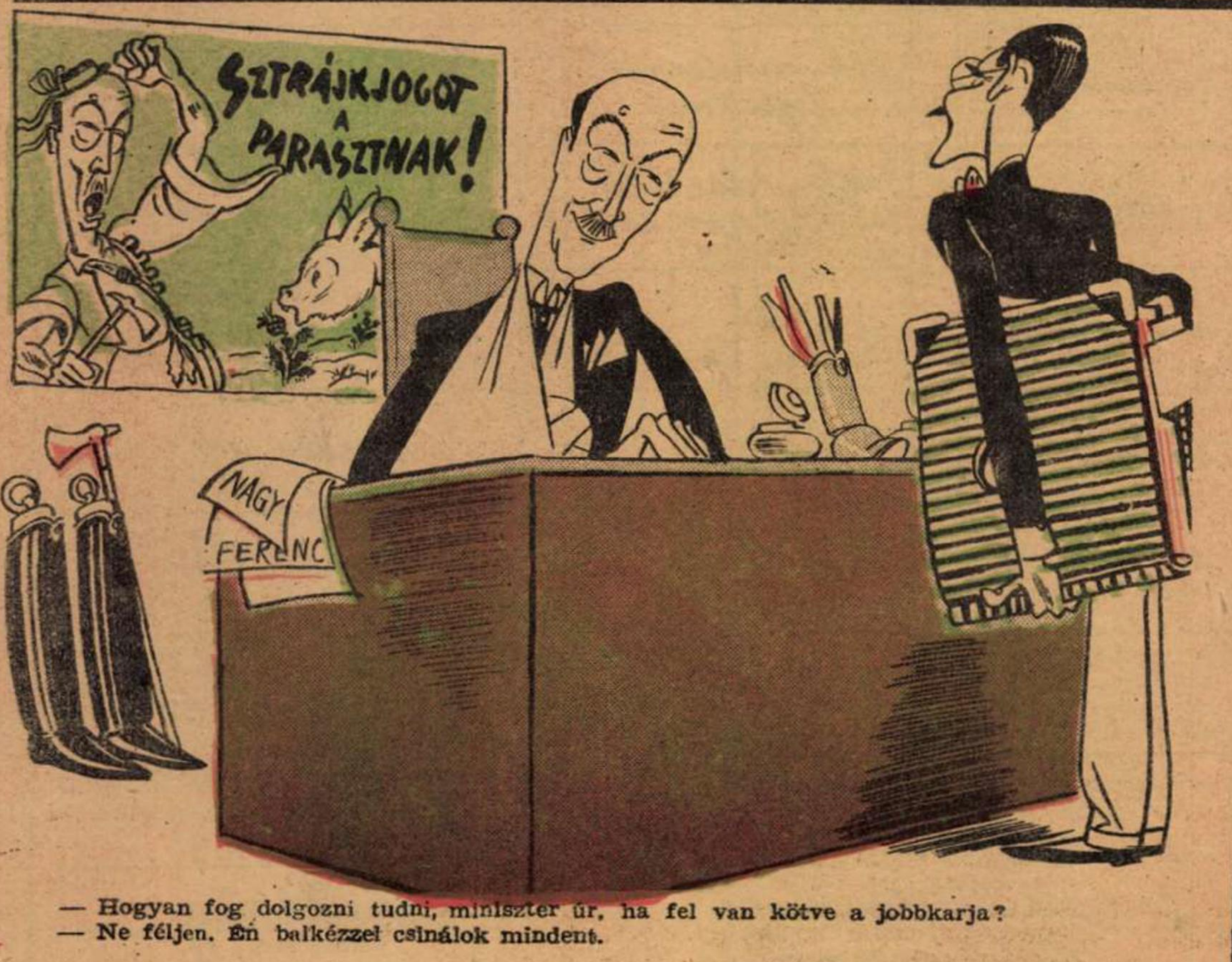

— Hogyan fog dolgozni tudni, miniszter úr, ha fel van kötve a jobbkarja?
— Ne féljen. Én balkézzel csinálok mindent.

Játék a tűzzel

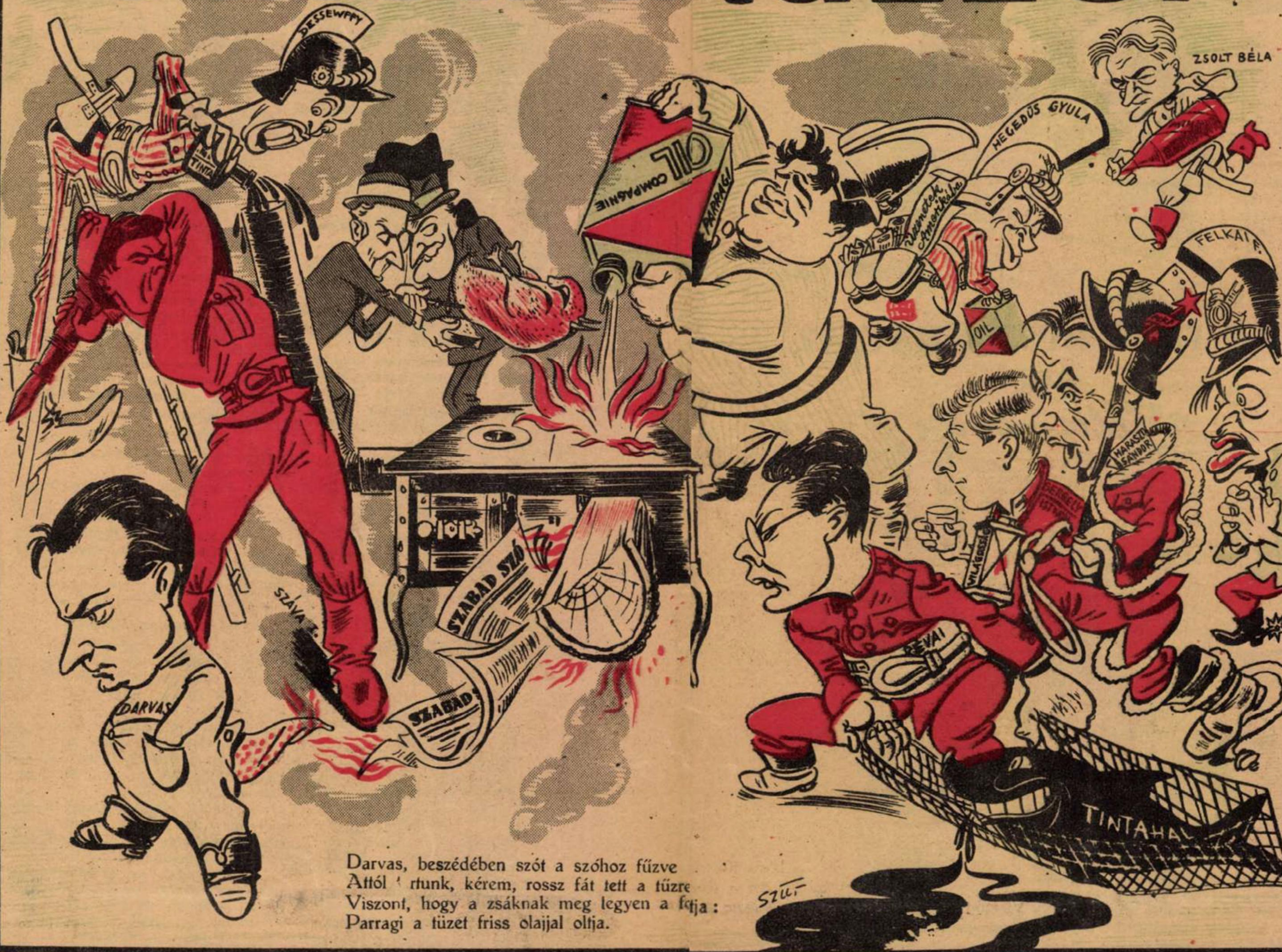

Darvas, beszédében szót a szóhoz fűzve
Attól [illegible]rtunk, kérem, rossz fát tett a tűzre
Viszont, hogy a zsáknak meg legyen a foltja:
Parragi a tüzet friss olajjal oltja.

Egy férfiing memoárjaiból

A legnagyobb harcizaj közepette sem vesztettem el a fejem, mert — nem volt. Voltam kolportált, voltam deportált és internált (mint angol puplin). Aztán mesés dolgok következtek: Ali Baba és a 40 nyilasrabló. Aladár bácsi a házmesterünk volt, Baba a leánya. Kézről-kézre adtak, vagy elseftelték, vagy ellopták. Fogdostak, téptek, gusztáltak. Majd feketeképű rablók közé kerültem, akik vertek is, verték az áramat. Végre megakadtam egy útonállónál. Valóban az volt, mert az úton állt és rabolt. Tizenhatért adta a gyufát, harmincért a cigarettapapírt. Ez tízezer pengőn alul nem akart eladni. Éheztetett, tápláló szappan és keményítő helyett csak meleg löttyöt kaptam tőle. De egy napon reménysugár villant fel lelkemben, mert gazdám a következő apróhirdetést adta fel:

> **Kosztba adnám kissé rojtosszélű, de békebeli angol puplin ingemet 20 pengős óradíjért szigorú feltételek mellett. Ajánlásokat „Akinek nincs inge, vegye magára“ jeligére kérek.**

Egyszerre milyen meleg szeretet lepett meg eziránt a csirkefogó iránt! Ime, kosztba ad, mert látja hogy már úgy elgyengültem, hogy csak hálni jár belém a lélek s ezért nemsokára már csak hálóingnek leszek jó.

Sokan jelentkeztek, de a szigorú feltételek a legtöbbjét elriasztották. Egy mégis horogra akadt. Később kezembe akadt a szerződés piszkozata. Ez volt:

1. Ön hordhatja az inget, forgolódhat benne (külön forgalmi adó, fizet óránkint 20 pengőt, de nem vetheti le, nehogy ellopják. 2. Sérülés esetén a megállapított százaléknyi rokkantdíjat köteles fizetni. 3. Rúzsosajkú nővel csókolódznia tilos, mert az ing bepiszkolódik. 4. Közmunka, újjáépítés szakítás (nővel is) az ingben tilos. 5. Mulatozás, kártyazás, melynél az utolsó ing veszedelemben forog szintén. 6. Ez ingben villamoson lógni tolakodni, bliccelni hazaárulás. 7. Ez ingben vad vagy szelíd házasságot kötni reakciós cselekedet. 8. Ez ingben urna elé állni, sorba állni vagy pipálni tilos. 9. Pótlékok, melyek a felvételkor fizetendők: felvételi díj, ingetlen-adó, luxusadó, kiszolgálási díj (az ing már kiszolgált).

Rettentően fel voltam háborodva. Minek néz engem, hogy kosztba ad? Pénznek? Talán mert én is francos vagyok?

Emésztettem magam, már olyan sovány voltam, hogy csak úgy lötyögtem a bérlő nyakán. De nem! Miért eszem itt magam? Hiszen egy milliomos a bérgazdám: cipőfűzőt és más apróságot árul és már megvette a sarki romházat és kijavíttatja. Talán engem is megfoltoztat és áldoz rám egy kis szappant, szódát és keményítőt, különben rövid idő mulva kiterítenek.

Garami Árpád.

Rejtvények

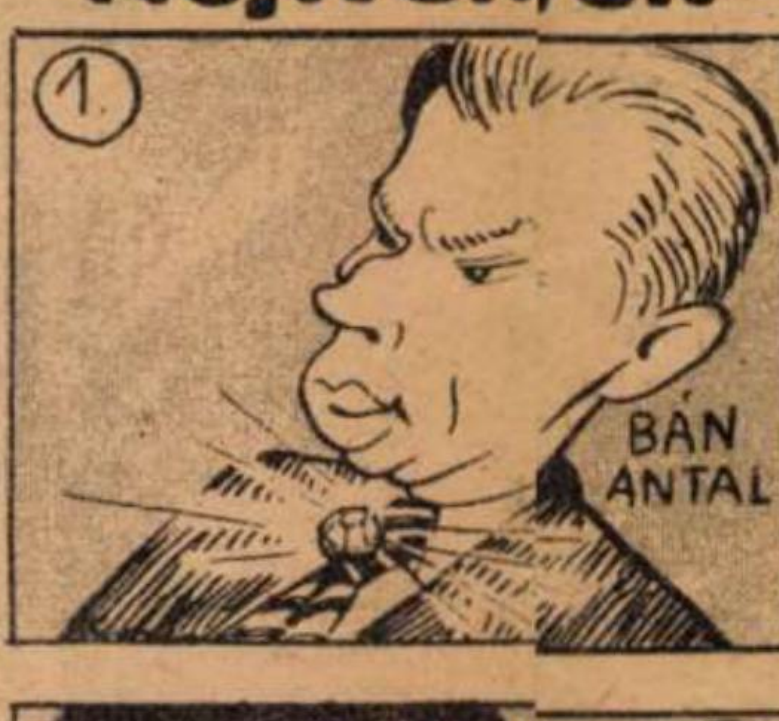

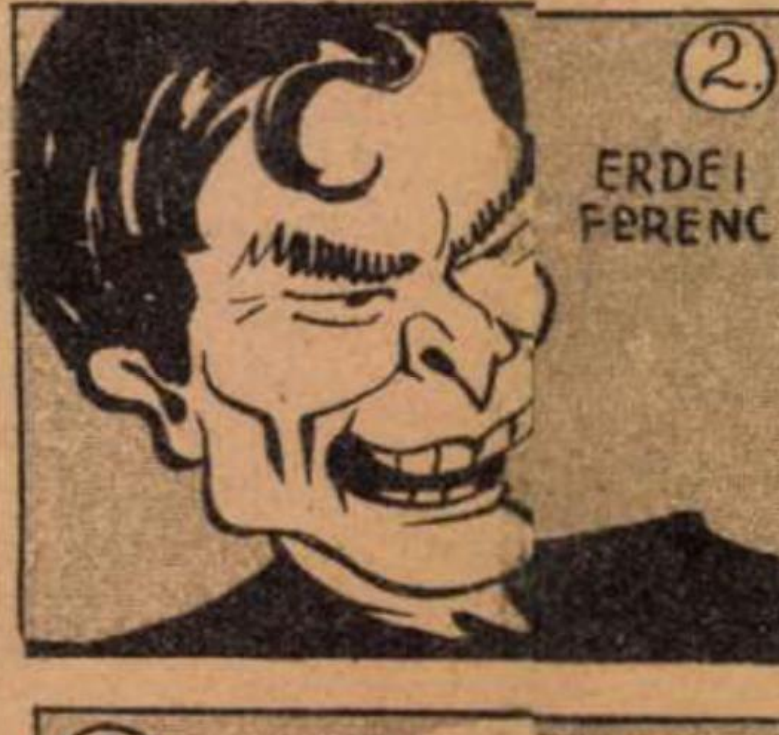

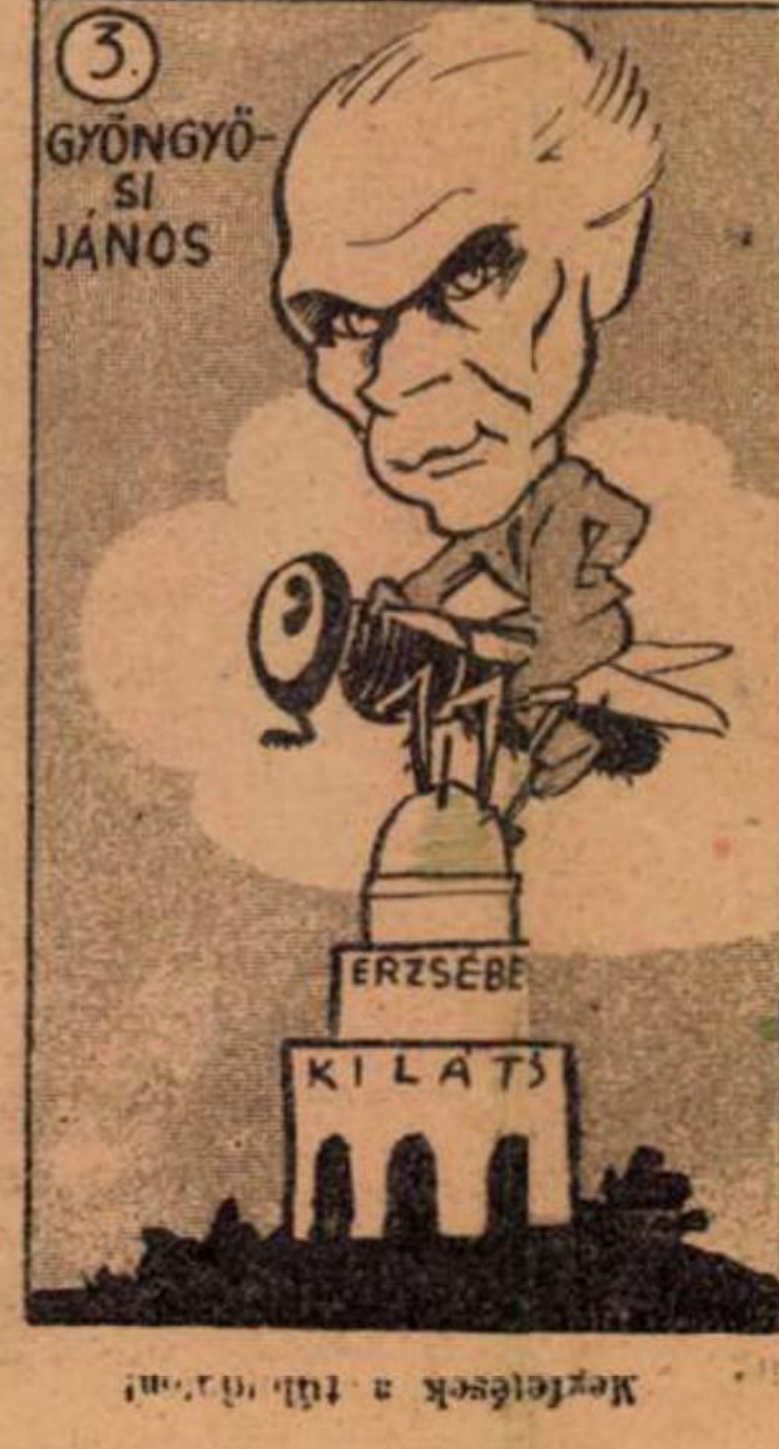

Megfejtések a túloldalon

Nem emel a BSzKRt annyira, amennyire szeretne

A BSzKRt a közeljövőben felemeli a viteldíjakat, de csak kis mértékben. Úgy értesülünk, hogy nagyobbfokú drágítás **helyett** szociális szempontokból a jövőben **kisebb lesz** az átszállójegy.

ÜZENETEK AMERIKÁBA

(Laptársunknak, a Magyar Nemzetnek mintájára mi is közvetítünk leveleket Amerikába. Nyugodtan ígérhetjük, hogy vagy megkapják, vagy nem.)

K. L. W. J. Greenfield, Chicago, 111. Muci, Puci, Cuci csókolnak. Ha tudsz, küldj hagymát. Dollár megy.

William Plattfuss, Stockway, Nebraska 9856. Miska nem egészséges. Orvos szerint Clipperrel nem indulhat útnak. Nyunyi.

Betty Poveda, Michigan, 134—678596. Samu bácsi halála elszomorít. Mi hálistennek jól vagyunk. Jövő karácsonyra lesz két pár harisnyánk. Csimpi és Józsa.

Helyreigazító nyilatkozat

Több lap cikket írt arról, hogy én hogyan bántam a parancsnokságom alatt álló munkás-századdal. Ennek kapcsán kijelentem a következőket:

1. Nem igaz, hogy én a munkaszolgálatosokat éheztettem, ütöttem és vertem, ellenben igaz, hogy feleségemmel a legjobb viszonyban vagyok.
2. Nem igaz, hogy 20 embermet agyonlövettem, ellenben igaz, hogy a Vas-utcai kereskedelmiben érettségiztem.
3. Nem igaz, hogy naponta 10 embert kiköttettem, ellenben igaz, hogy 1927-ben Aligán nyaraltam.

Tisztelettel:
Hiéna Henrik
v. főhadnagy.

Nagyobb csoda?

— Mit szól hozzá? Az egyik volt gettóparancsnok gyászruhában járatta a rokonait, s halottnak tetette magát, hogy nyakon ne csípjék...

— Az semmi. Én ismerek néhány reakcióst, akik élőknek játszák ki magukat, noha haltak.

REAKCIÓ

Politikai napilap — Megjelenik az ország minden részében

ÉBREDŐ

hittel és újult erővel vesszük ki részünket az ország vezetésében, de az első Hungarista Munkaállam ideiglenes megszüntének hatodik hónapjában fájdalmas jelenségeket figyelhettünk meg a magyar közéletben.

Egyes vidéki városokban ugyanis demokratikus elemek furakodtak be a reakciós vezetőség soraiba és káros irányban befolyásolják a dolgok alakulását.

Ám, amilyen hálás szívvel fordulunk a gáláns Népügyészség felé és amilyen aggódó szeretettel eltelve olvassuk az igazán úri gondolkozásmódot eláruló Igazolóbizottságok határozatait, éppoly szigorral és a tőlünk megszokott kíméletlenséggel fogunk eljárni az ilyen rendbontó demokratikus elemekkel szemben.

Feltámadunk...!
Ha tűrik...!

Helyreigazítás

Az előző számban „Még most is bevetheti Hitler a német csodafegyvert...!“ címen közölt cikkbe sajnálatos félreértés csúszott bele, ugyanis a Führer — eredeti értesülésünktől eltérően — még olvasáshoz sem visel szemüveget.

Tévedésünkért az olvasók elnézését kérjük!

Aki jegyet vált a villamoson, az: demokrata...!
Üzemi Bizottság.

MÁRTIRJAINK

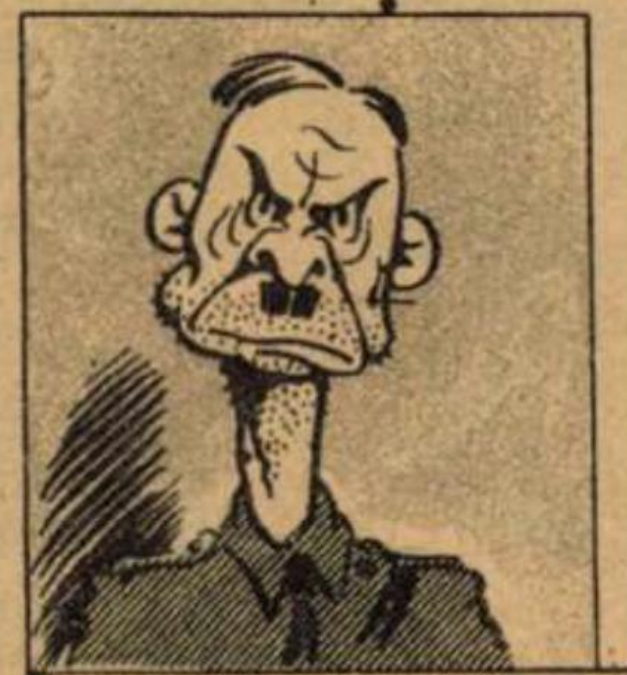

Kendi Frigyes
pártszolgálatos és ékszernagykereskedő

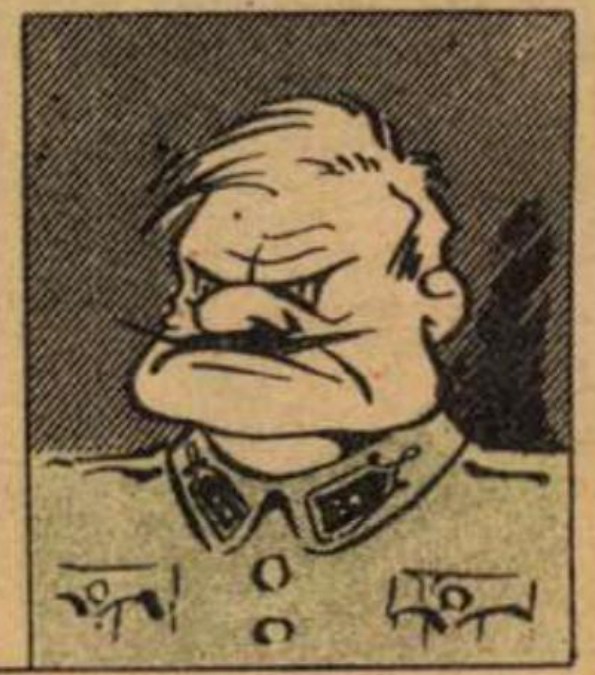

Ököl György
csendőrőrmester

Munkaszolgálatosok orvtámadása

egy magyar honvédtiszt ellen...

A Népbíróság egyik tárgyalásán példátlan és szégyenteljes jelenetnek voltunk tanui.

Több munkaszolgálatos, arcukon súlyos természetű vérbeütés világos nyomaival, lerohantak egy, a bíró előtt éppen békésen várakozó honvédtisztet és pusztán szadista ösztöneik kielégítése céljából ütlegelni kezdték az Ukrajnát járt hőst...

Mikor szünnek meg már ezek a középkori atrocitások...?!

Ha te nem is kerülhetsz oda, a
Népbíróságot
támogasd, mert a
Népbíróság védi a
te érdekeidet

Nincs még világbéke!

Két burmai japán helyőrség folytatja a küzdelmet!

A távolkeleti harcok még korántsem fejeződtek be — jelentik bizakodó, jólértesült reakciós körök. Az elkeseredett küzdelem kimenetelére vonatkozóan a szövetséges főhadiszállás titokzatos, de sokatmondó hallgatásba burkolódzik.

MOZGALMI HIREK

Miskolci jelentés szerint a Honvédség megszervezése — egyes zavaró jelenségek ellenére is — szépen folyik, bár újabb összeesküvések a közeljövőben csak korlátolt számban várhatók.

*

Brödl Elek és neje — miután az ezüst evőkészletet és a nagyobbik karkötőt a politikai rendőrség érdeklődésére mégis megtalálták és visszaadni kényszerültek — bejelentették a mozgalomhoz való lelkes csatlakozásukat.

*

A Tanulmányokban Elmaradt De Fajilag Kitűnő Egyetemihallgatók Plakátterjesztő Szakosztálya beleolvadt mozgalmunkba.

Követeljük a földesurak sztrájkjogát!

Idill a Népügyészségen

A *Szabadság* cikksorozatából ismerjük Hertelendynét, Szegő népfőügyészhelyettes kedvencét, aki az elmúlt rezsimben szorgalmasan feljelentgetett és deportáltatott.

A *Világosság*-ból viszont tudjuk, hogy a népfőügyészhelyettes másik kedvence Keszler nevű gyilkosságokkal is vádolt nyilas (a népfőügyészhelyettesnek „Keszlerkém"), aki dr. Szegő Vilmos kosztjáról gondoskodik.

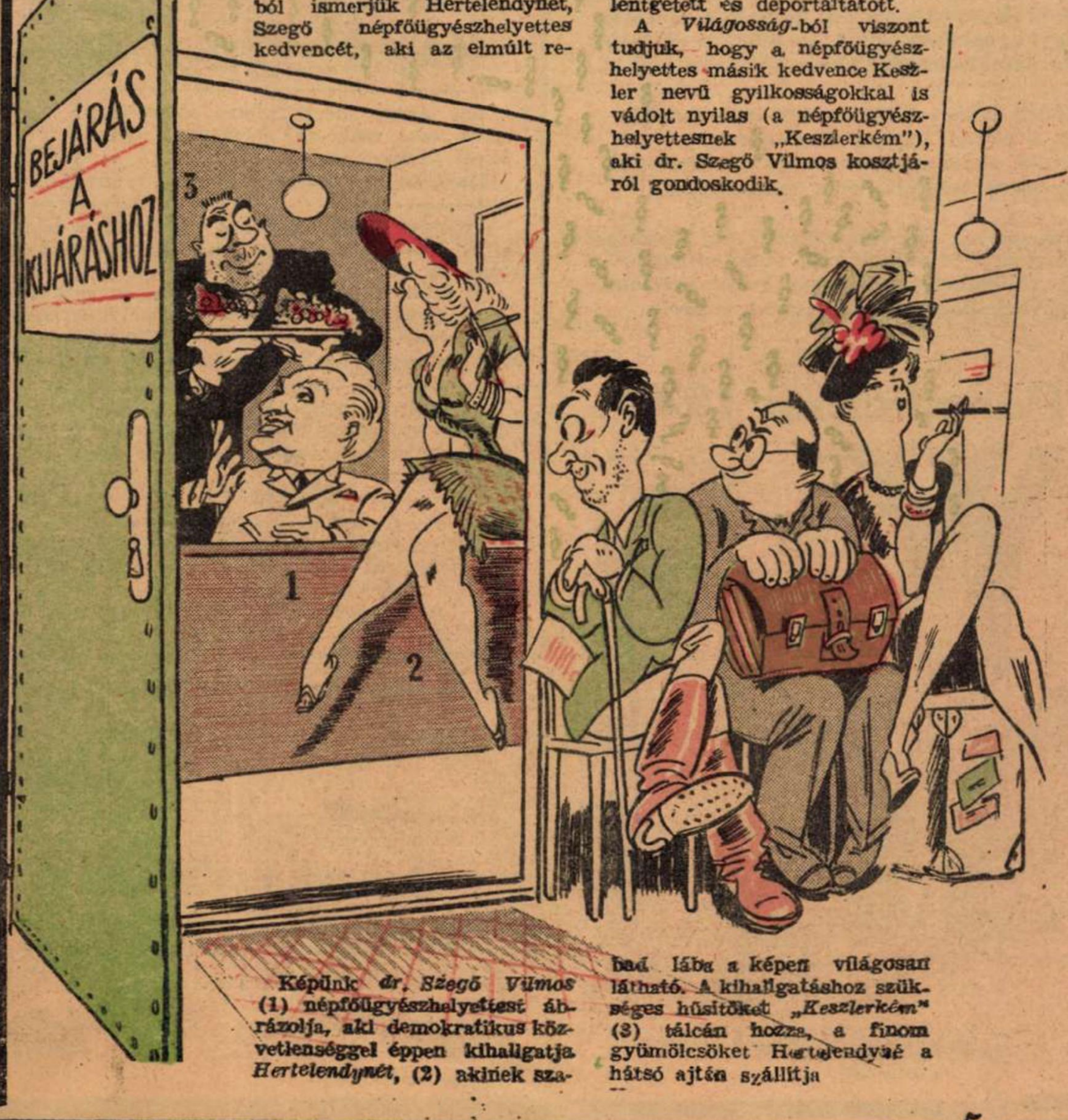

Képünk *dr. Szegő Vilmos* (1) népfőügyészhelyettest ábrázolja, aki demokratikus közvetlenséggel éppen kihallgatja *Hertelendynét*, (2) akinek szabad lába a képen világosan látható. A kihallgatáshoz szükséges hűsítőket *„Keszlerkém"* (3) tálcán hozza, a finom gyümölcsöket Hertelendyné a hátsó ajtán szállítja

Megszivlelendő tanács

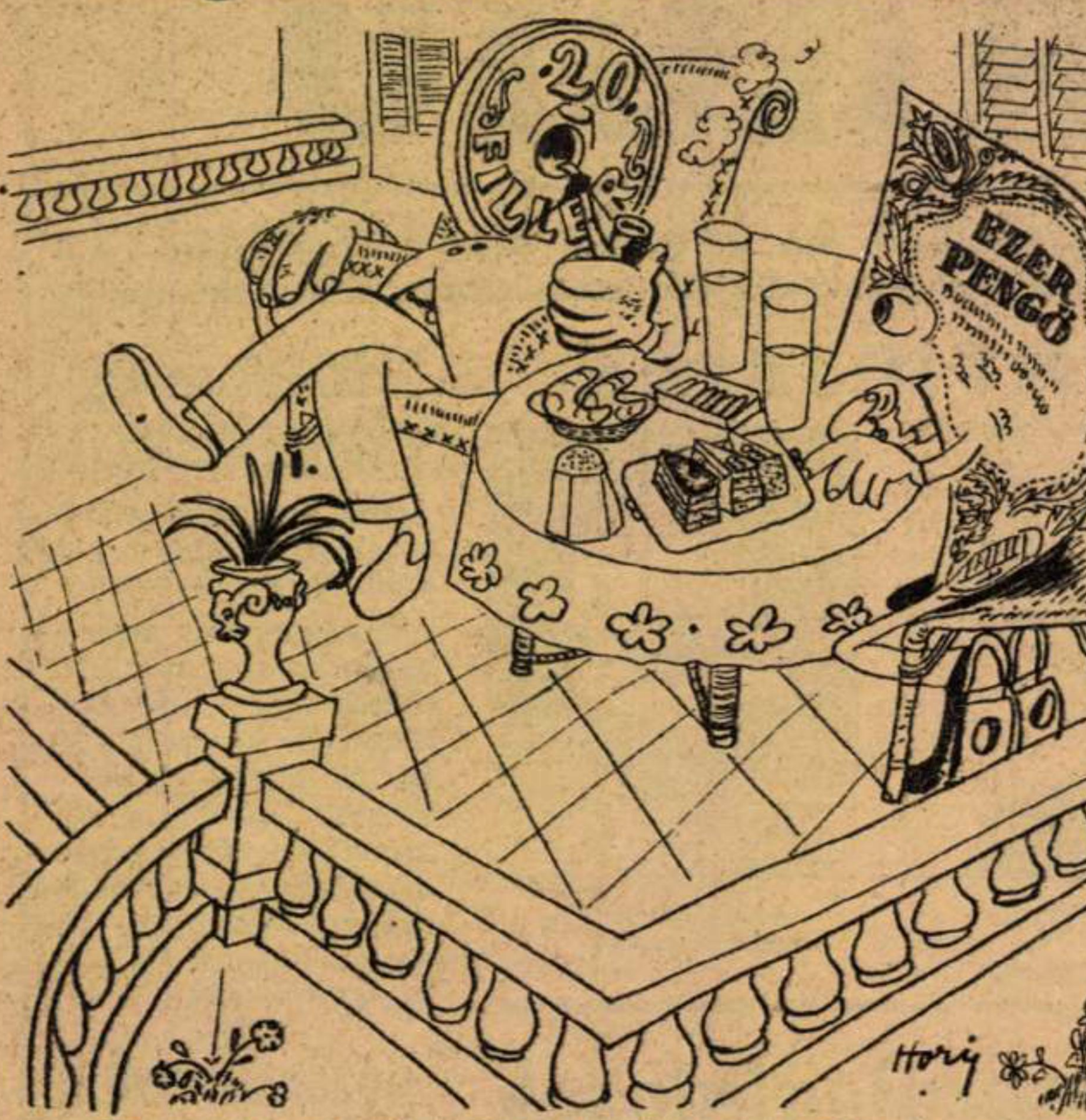

Ezres: Ön, aki sikerekben gazdag élet után visszavonult a közéletből, mit tud nekem, a kezdőnek mondani?

20 filléres: Csak igyekezzen fiam, még viheti annyira mint én...

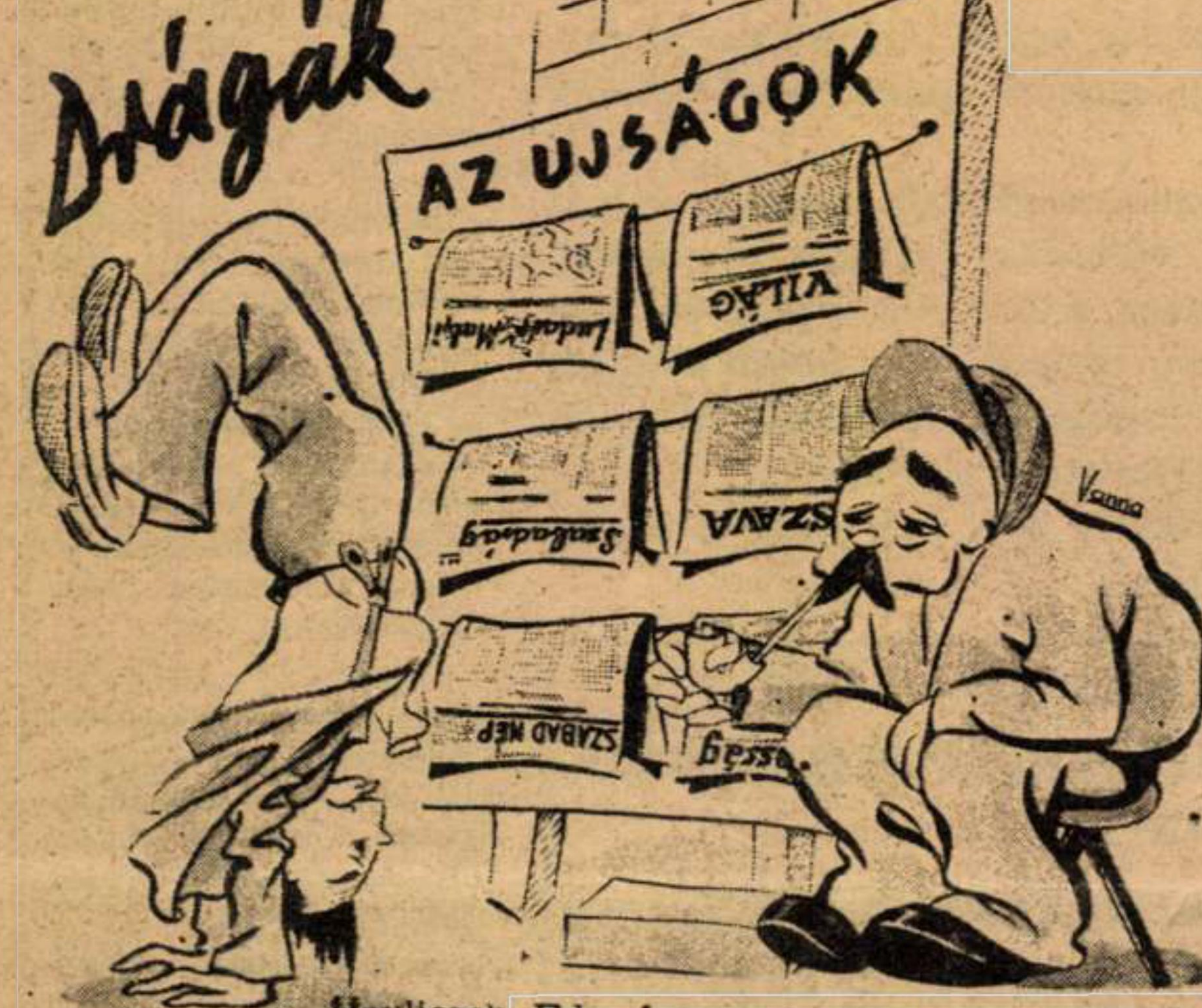

Havlicsek Ede így segít ezen a problémán

Zágon István:

Hencegés

Változnak az idők és emberek, szokások,
De örök szabály marad, hogy hencegni kell.
Egykor azt fitogtatták: mi mindent szereztek,
Ma azzal hencegnek, hogy mit vesztettek el.

Ennek lakása nincsen, amannak ruhája,
Ez a pénzét siratja, az a műfogát,
És aki semmi mással nem tud már hencegni,
Az most vesztette el a választójogát.

Nekem soha nem volt több egy szál jó ruhámnál,
Részvényt és valutát rám senki se hagyott,
Kis földünket épp negyven éve árverezték...
Én régi, békebeli tönkrement vagyok.

* * *

Paradicsom 1945

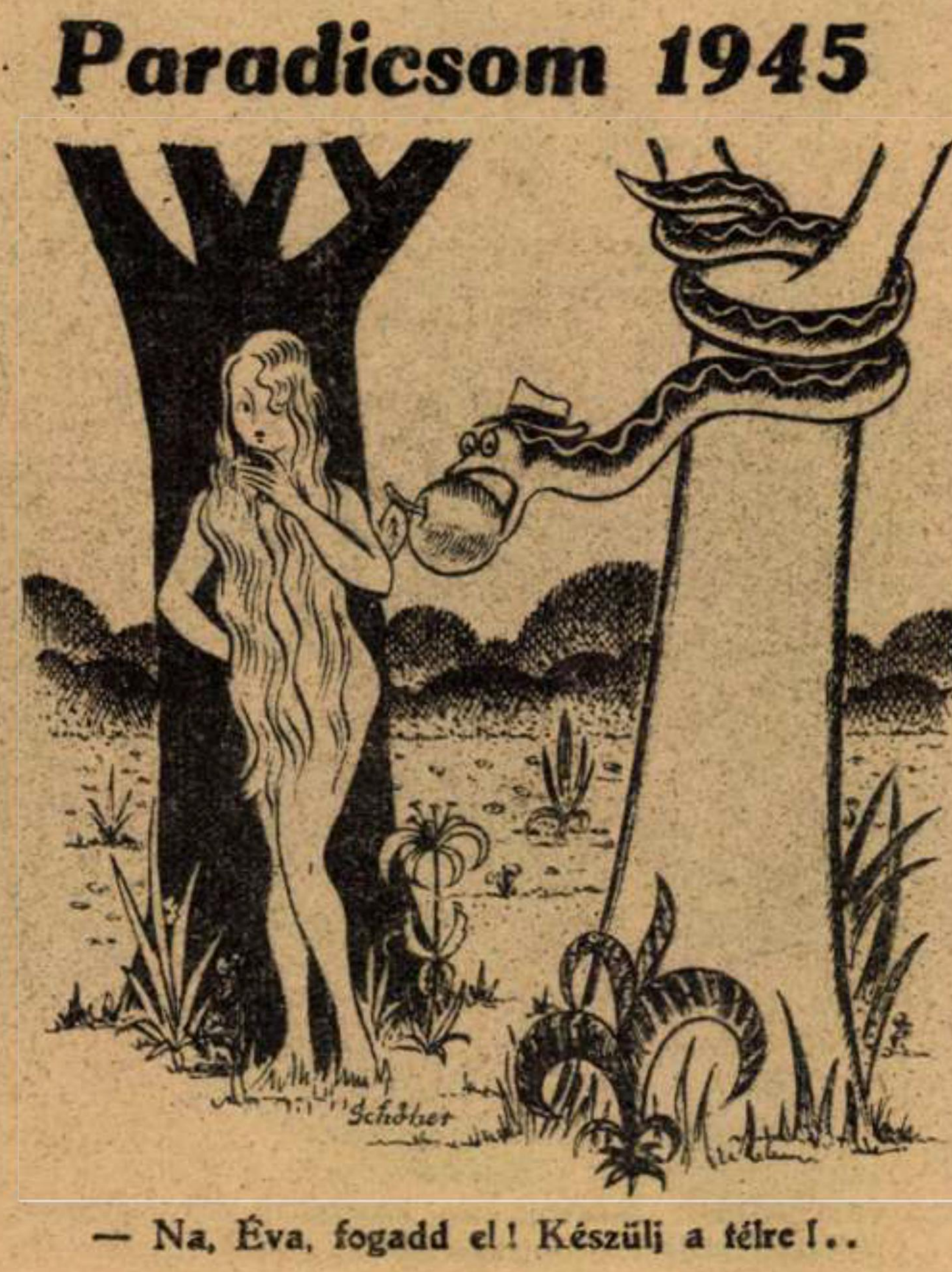

— Na, Éva, fogadd el! Készülj a télre!..

VALUTA

Van neked, van neked
Tízezer dollárod,
Megy feljebb, vagy nem megy feljebb,
Egész nap azt várod.

S van neked, van neked
Ugyanannyi fontod,
Fontjaidat fontolgatván,
Az álmodat rontod.

Csehkoronát venni,
Meg venni shillinget,
Hogyha nincs már elég pengőd,
Eladod az inged.

És számolsz egész nap,
Sose leszel készen,
Aki rád néz, úgy ítéli,
Hülye vagy egészen.

Dugod a valutát
Kofferbe meg ágyba,
Cipőbe meg télirokkba,
Meg alsónadrágba.

És rettegsz rablóktól
S a detektívhadtól,
Ha lefognak, internálnak,
Nem menekülsz attól.

Dideregj, te ronda,
Ezen a sok kincsen, —
Nem adom százmillióért,
Hogy egy vasam sincsen.

FLÓTÁS

* * *

Ez komoly

Legtöbbet fizet író- és számológépeiért

NOVUM számoló- és írógépüzlet
VII. ker. Dembinszky-utca 18. szám és V. Teleki Pál-utca 22. Telefon: 420—918 — Szives meghívásra gépeit a helyszínen felértékelem.

Minden miniszter egy rejtvény

Megfejtések az előző oldalról:

1. Brillantin (Brill Antin).
2. Vidor Ferike.
3. János, legyen fenn a János-hegyen.

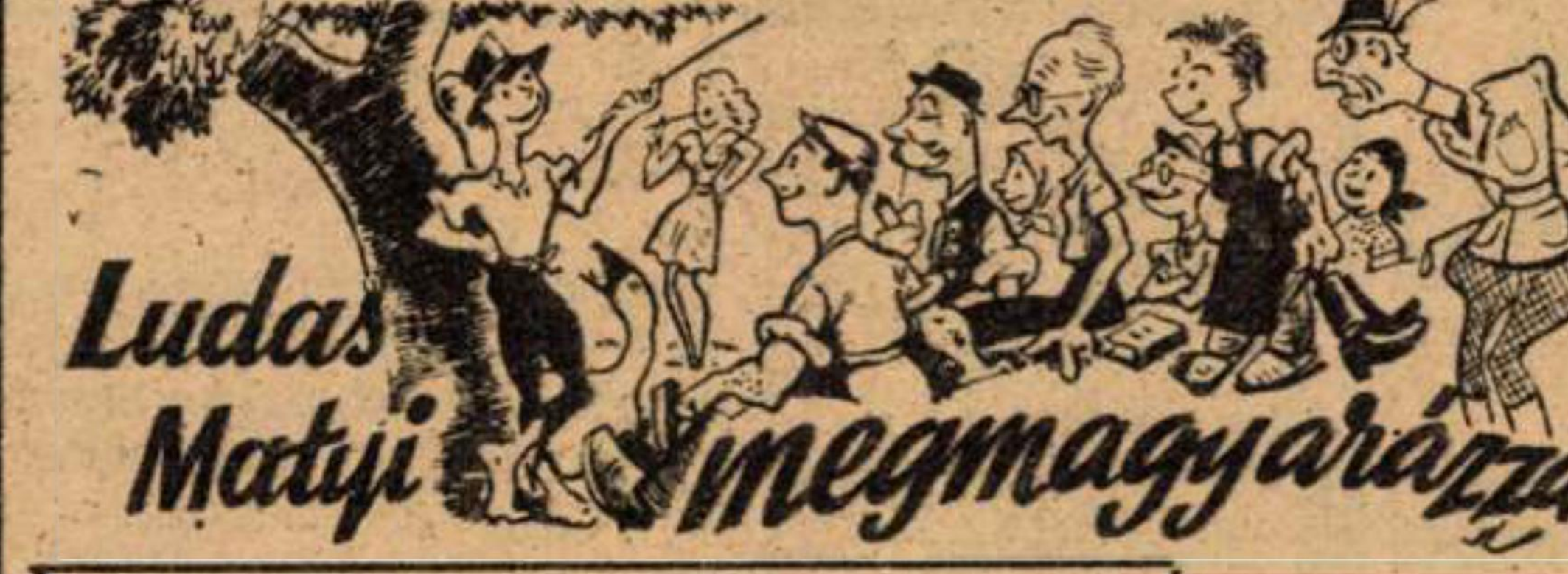
Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt akarja tudni elvtárs, miért tart olyan soká, amíg egy feljelentett nyilas ügyét kivizsgálják.
Majd én megmagyarázom.

Kovács úr gyanakszik a feleségére, s detektívet fogad:

— Feleségem megcsal. Kövesse minden lépését és jelentse, ha valami újat tud róla.

A detektív két hét mulva jelentést tesz Kovács úrnak.

— Őnagysága délutánjait Zöldhelyi legénylakásán tölti.

— Nem érdekel! — rivall rá Kovács úr — én azzal bíztam meg magát, hogy azt jelentse, ha valami újat tud róla.

Arra kíváncsiak, hogy az a népügyész, aki pénzt fogad el egy vádlottól, meg van-e győződve „védence“ ártatlanságáról.
Ezt is megmagyarázom.

Tollagi izgatott hangon telefonál barátjának az irodába:

— Azonnal rohanj haza, akkor még ott találod feleségednél a Pöregit!

— Miért rohanjak — kérdezi nyugodt hangon a férj, — ahogy én Pöregit ismerem, még iroda után is ott találom.

A nilusi krokodil gyomra

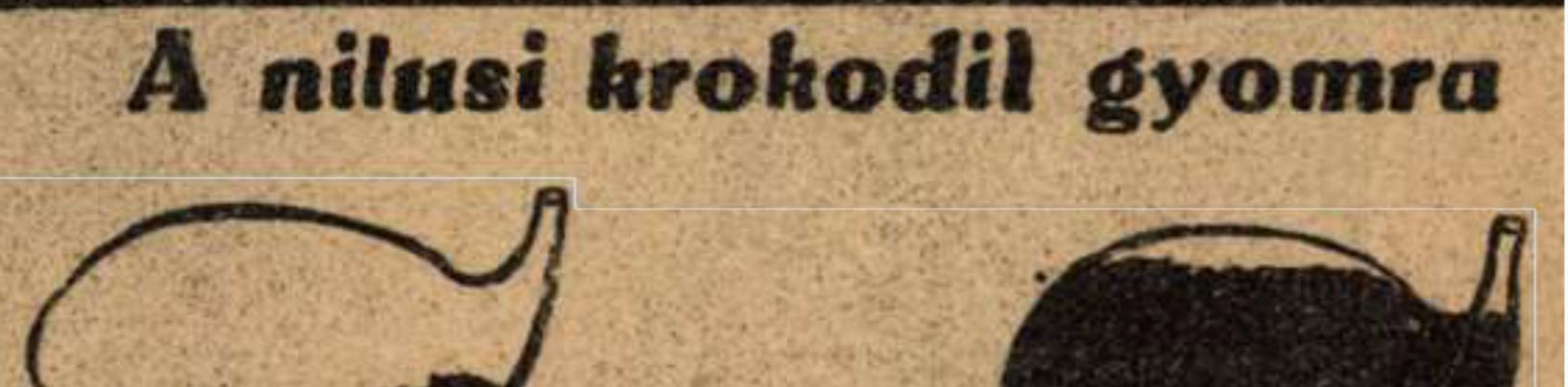

étkezés előtt — étkezés után

A pesti ember gyomra

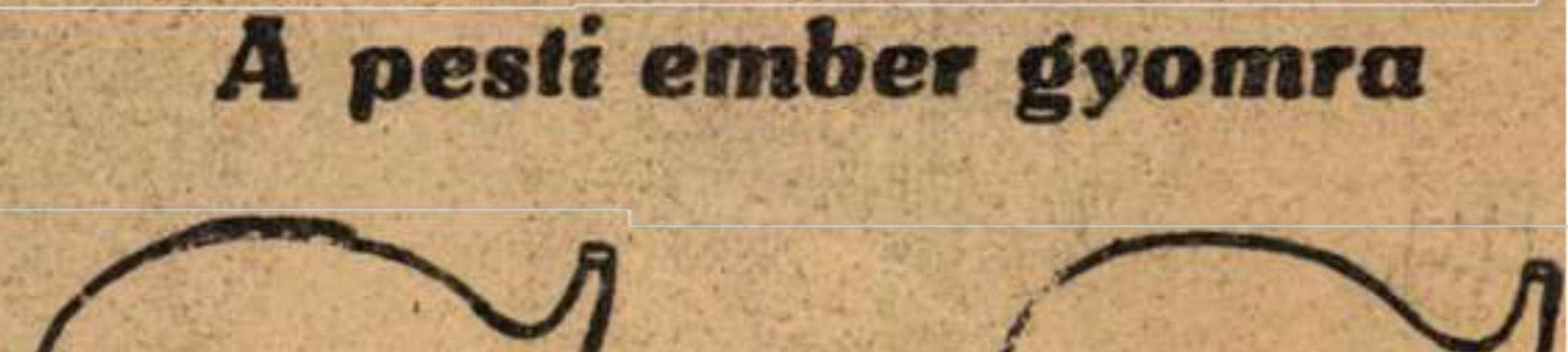

étkezés előtt — étkezés után

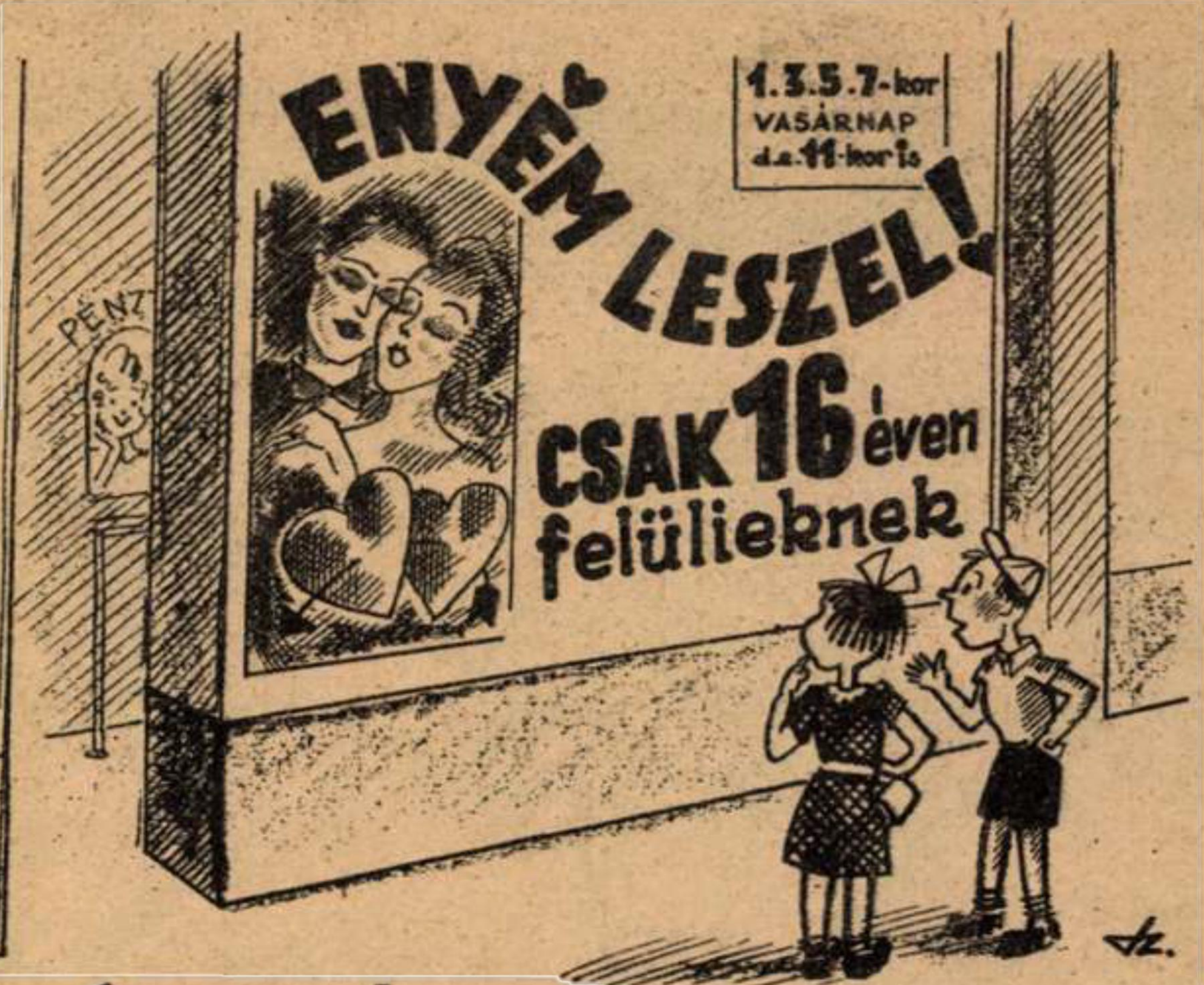

HÁT SZÓLJ HOZZÁ:

HOL ITT A DEMOKRÁCIA?

Villamoson

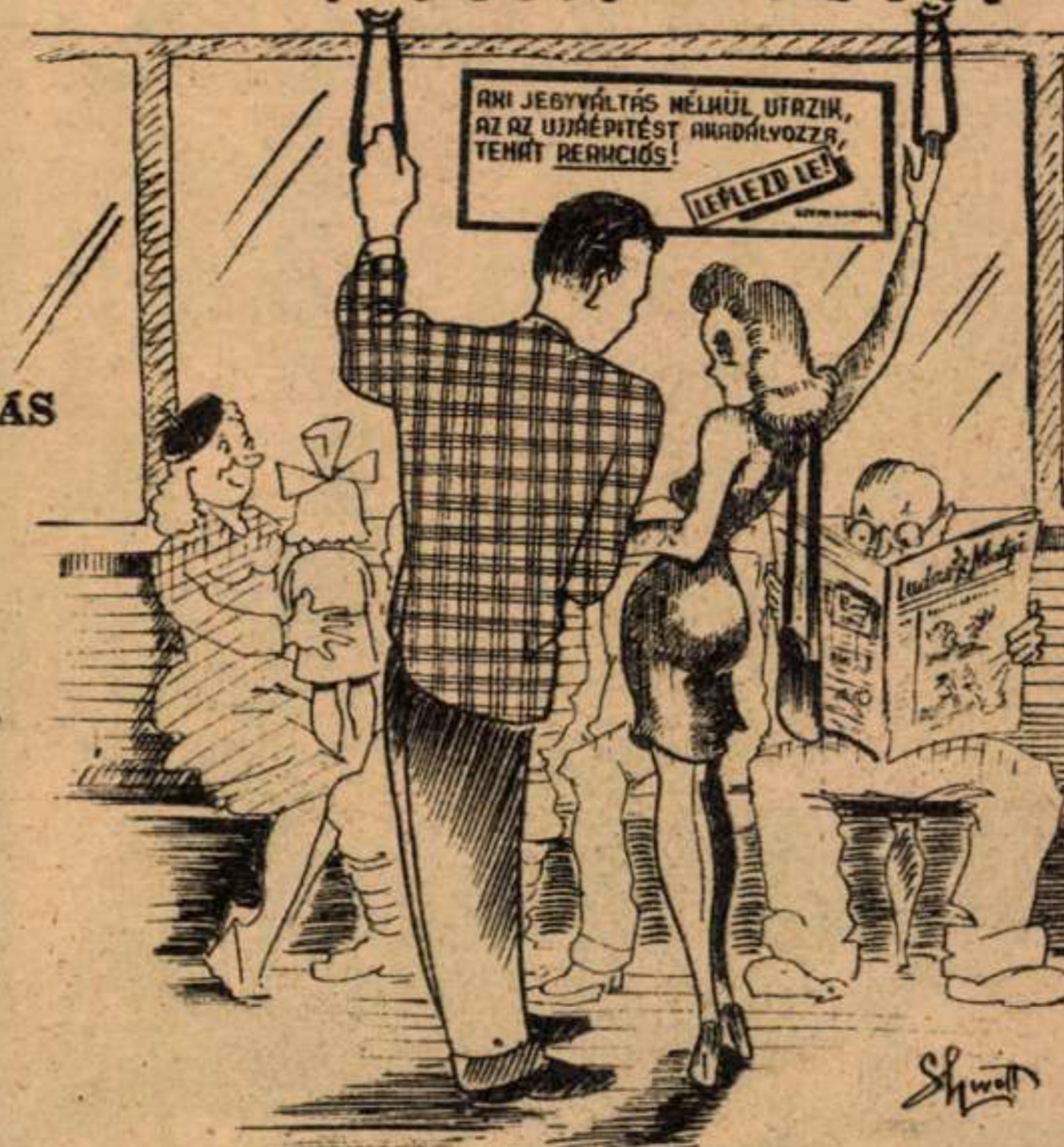
AKI JEGYVÁLTÁS NÉLKÜL UTAZIK, AZ AZ UJJÁÉPITÉST AKADÁLYOZZA, TEHÁT REAKCIÓS!
LEPLEZD LE!
Ludas Matyi

— Ducika, legyen a menyasszonyom!

— És ez pont a villamoson jut eszébe?

— Igen. Itt olvasom, hogy aki *jegyváltás* nélkül utazik, az reakciós.

Hidvéghy Ferenc:

Interpelláció

Úgy csapott le, mint a villám
Az égből, mely szép és derült:
Supka úr a parlamentben
Szélsőjobboldalra került.

Ott ül szegény, ahol hajdan
Rajniss ült és Hóman ziccelt...
Supka Géza Hóman helyén?
Az ültető nyilván viccelt.

A részvétnek gyászfátylait
Aggatom most e kis dalra
S úgy kérdezem, hogyan jutott
Supka Géza jobboldalra?

VILÁG-gá kell kürtölni ezt,
Nagy lármával ütni dobra:
Ki csempészte át a Supkát
Egyszerűen balról — jobbra?

Ki volt az az ültetvényes,
Aki Supkát így ültette?
Nem is értem Supka Gézát
Ezt a dolgot hogy tűrhette?

Mért nem próbált ellenállni,
Úgy mint egykor, úgy mint régen,
Csorba esett már a régi
Virtuson és vitézségen?

Avagy ellenállásának
Volt tán némi akadálya?
Nem volt kéznél fegyverzete:
Híres harci pizsamája?

De ezzel az ültetéssel
Kár volt Supkát ingerelni,
Mert keményen fog erre majd
Hamarosan megfelelni.

Elárulom hadi titkát,
Egyelőre még csak terv ez:
Szanatóriumba vonul
S bátor ellen ülést szervez.

PONT MI NEM...?!

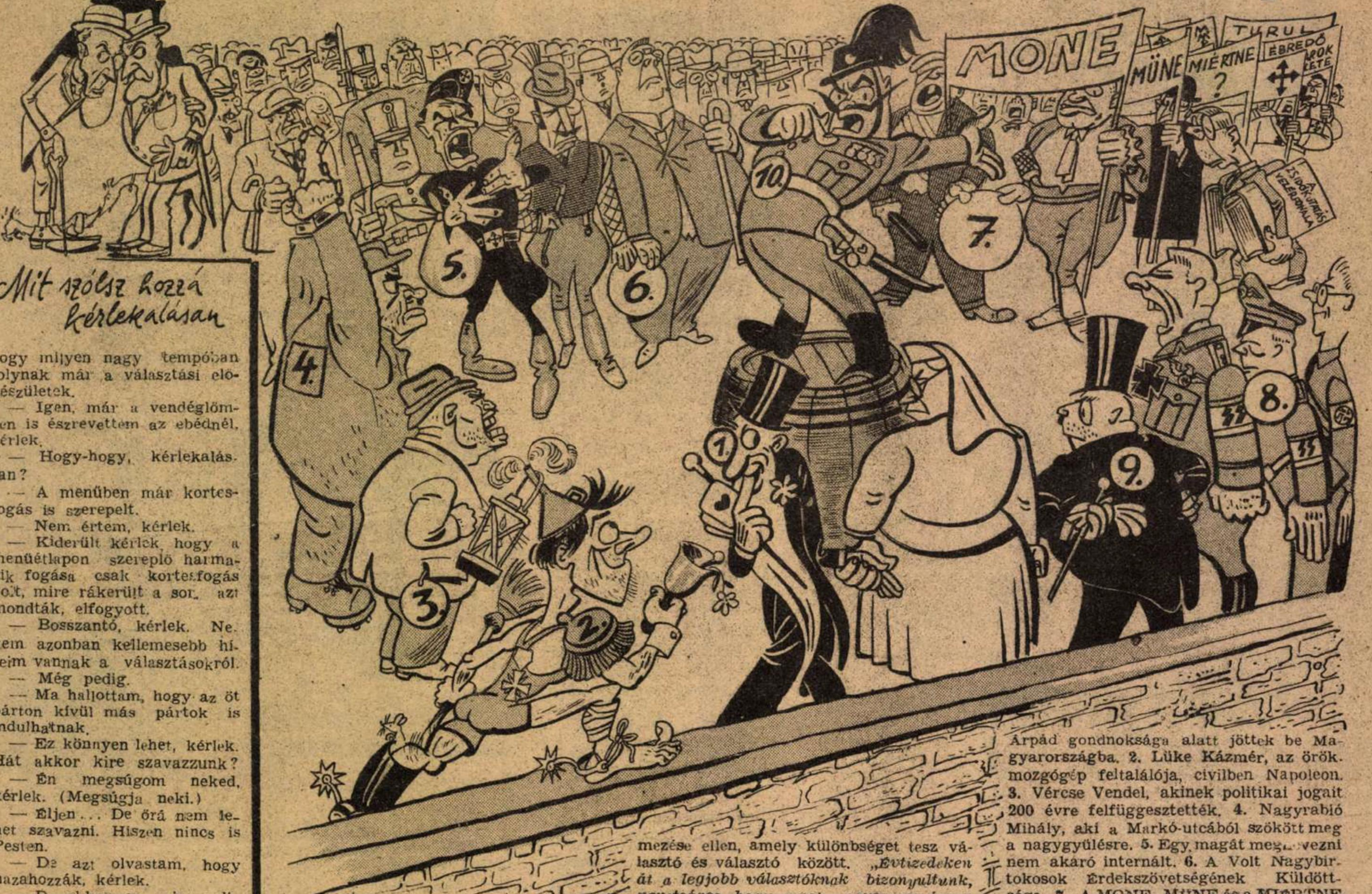

Mindazok, akiket a választójogi törvény a most következő választásokból kirekesztett, tiltakozó nagygyűlést tartottak. A gyűlés szónoka, Reakczy Jóska v. csendőrőrmester, felháborodottan tiltakozott a demokrácia elvének olyan értelmezése ellen, amely különbséget tesz választó és választó között. *„Évtizedeken át a legjobb választóknak bizonyultunk, nevetséges, hogy most egyszerre éppen mi nem szavazhatunk!”* A nagygyűlés ezek után emlékiratot szerkesztett meg a Sóhivatalhoz, majd lefényképeztette magát és a jól sikerült fényképet megküldte Ludas Matyinak.

A képen látható személyek jegyzéke: 1. báró Platsch Ubul, akinek már ősei is Árpád gondnoksága alatt jöttek be Magyarországba. 2. Lüke Kázmér, az örökmozgógép feltalálója, civilben Napoleon. 3. Vércse Vendel, akinek politikai jogait 200 évre felfüggesztették. 4. Nagyrabió Mihály, aki a Markó-utcából szökött meg a nagygyűlésre. 5. Egy magát megnevezni nem akaró internált. 6. A Volt Nagybirtokosok Érdekszövetségének Küldöttsége. 7. A MONE, MÜNE és a MIÉRTNE vezetőségi tagjai. 8. A Buudaörsi Volksbund és a Budakeszi Hitler-jugend képviselői. 9. Tökés Teofil, akit az igazolóbizottság annak ellenére, hogy közismert munkásnyúzó volt, nem igazolt. 10. Reakczy Jóska, a nagygyűlés vezérszónoka.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

hogy milyen nagy tempóban folynak már a választási előkészületek.

— Igen, már a vendéglőmben is észrevettem az ebédnél, kérlek.

— Hogy-hogy, kérlekalássan?

— A menüben már kortesfogás is szerepelt.

— Nem értem, kérlek.

— Kiderült kérlek, hogy a menüétlapon szereplő harmadik fogása csak kortesfogás volt, mire rákerült a sor, azt mondták, elfogyott.

— Bosszantó, kérlek. Nekem azonban kellemesebb híreim vannak a választásokról.

— Még pedig.

— Ma hallottam, hogy az öt párton kívül más pártok is indulhatnak.

— Ez könnyen lehet, kérlek. Hát akkor kire szavazzunk?

— Én megsúgom neked, kérlek. (Megsúgja neki.)

— Éljen... De őrá nem lehet szavazni. Hiszen nincs is Pesten.

— De azt olvastam, hogy hazahozzák, kérlek.

— De akkor se mint politikai vezért hozzák haza, kérlek.

— Hanem? Mint Lutz Gizella férjét?

— Nem tudom, kérlek, de mindenütt azt olvasom, hogy jön.

— Erre ne bazírozz, kérlek. Ő nagyon lassan szokott jönni. Azelőtt is minden kerítésen olvasta az ember, hogy jön, jön és hat évig tartott, amíg tényleg jött.

— Hát akkor kire szavazzon két ilyen erősen konzervatív és szélsőségesen úriember?

— Várj csak, kérlek, egyáltalán nem is tudom, hogy van-e nekünk szavazati jogunk.

— Azt én se tudom, kérlek. Te láttad már azt a választási számlálólapot?

— Láttam, kérlek.

— Nahát, kérlek, annak a hátsó lapján fel vannak sorolva a kizárási okok, kérlek.

— Igen, kérlek, azt olvastam. Fel vannak sorolva tíz pontban, hogy kiknek nincs választási joguk.

— És van olyan pont is, amelyik miránk is vonatkozik, kérlek?

— Van, kérlek!

— Melyik, kérlek?

— Mind a tíz!... Szervusz, kérlekalásan...

Szerkesztőségi hír

Nem szeretnénk télen fázni
S épp ezért — mert van eszünk
Mától kezdve minden számból
Egy hasábot elteszünk.

Pesti étrend

— Itt tartanálak vacsorára, de félek, hogy éhes maradsz...

— Miért, mi a vacsora?

— Kacsa.

— Nagyszerű, ez a kedvenc ételem!

— De sajnos, a kacsa alma.

— Annyi baj legyen. Az almát is szeretem.

— Igen ám, de az alma meg kacsa...

Tudják jól Pesten-Budán
hangszert ad-vesz
Feller-Dubán
csak JÓZSEF-KÖRÚT 38.

Legmagasabb megelégedés

(Tilos jegy nélkül kenyeret árulni)

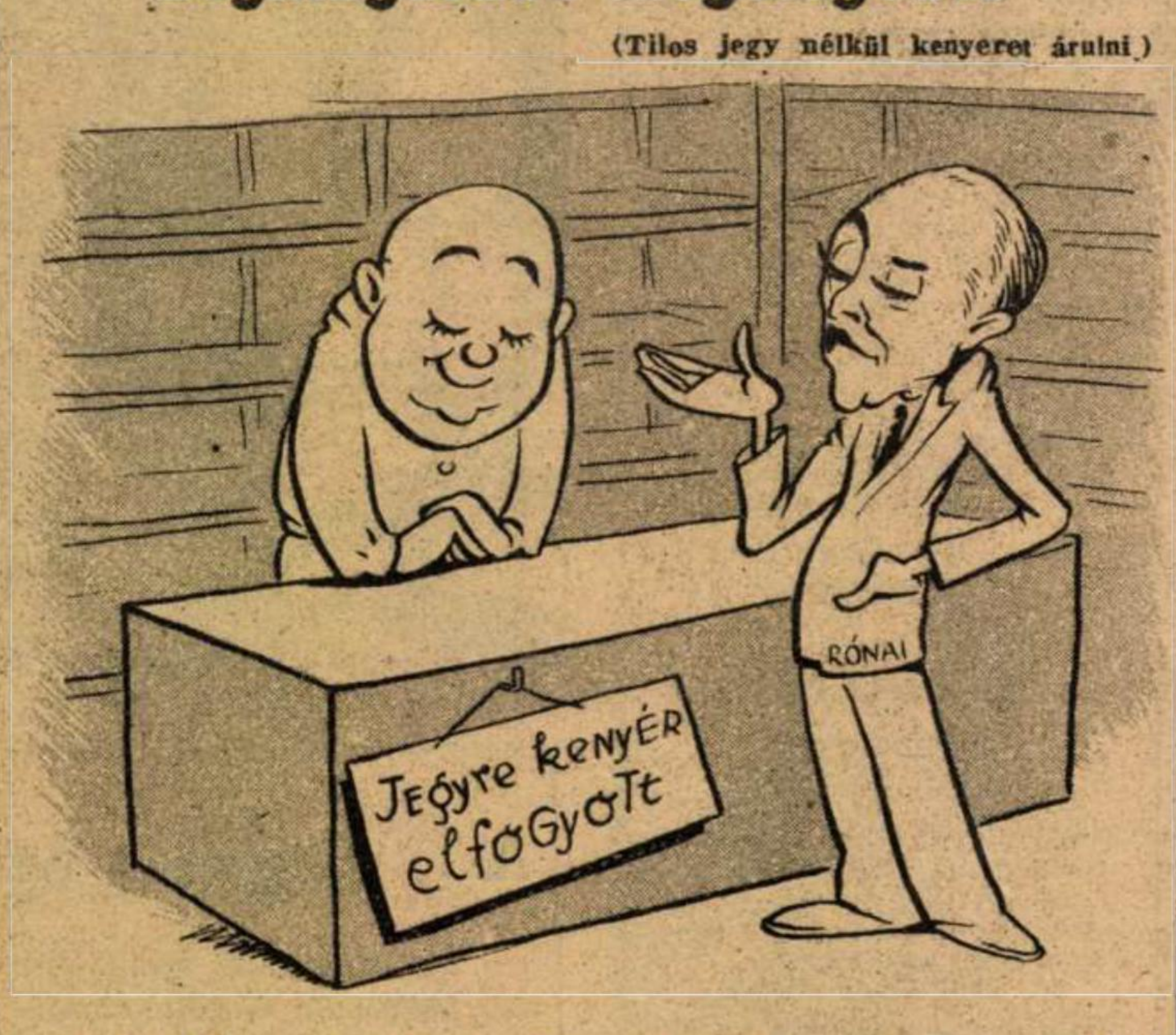

Rónai Sándor: Sehol semmi! Végre egy tisztességes pék!

Milyen hatást váltott ki a dohányárak emelése?

Nyilatkoznak az illetékesek

Felemelő hangú cikkben közölte a Dohányjövedék, hogy emelkedik a dohánynemüek ára. Munkatársunk megkérdezte az érdekelteket, mi a véleményük erről az emelkedett gesztusról.

Szimpla Péter tisztviselő:

— Belőlem bizonyos idegességet váltott ki az emelés. Még jó, hogy kiváltott belőlem valamit, mert a dohányjegyemből ezután már úgysem válthatok ki semmit.

Tarhás Tihamér:

— *Nem szabad kicsinyesnek lenni. Nekem mindegy, hogy négypengős, vagy hétpengős Virginiára vágom-e le azt, akivel találkozom. Úgyse ad ugyanis.*

Fekete Teofil:

— Nekem a hétpengős Virginia drága. Áttérek a negyvenpengős Nestor Gianaclisra.

Só Herbert:

— Remélem a fog árát nem emelték fel. Az utóbbi időben ugyanis kizárólag azt szívtam.

Fix Ferenc:

— Emelnek? Velem nem fognak kijátszani! Majd én is emelek ezentúl!

— Felemeli a szavát az emelés ellen? — kérdezte a Ludas Matyi munkatársa, meghökkenve ennyi férfias dactól.

— Azt nem! Ha ők felemelik az egész cigarettát, én legalább fel fogom emelni a — csutkákat az utcán...

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten X.

KUKSI LAPENGEDÉLYT KÉR

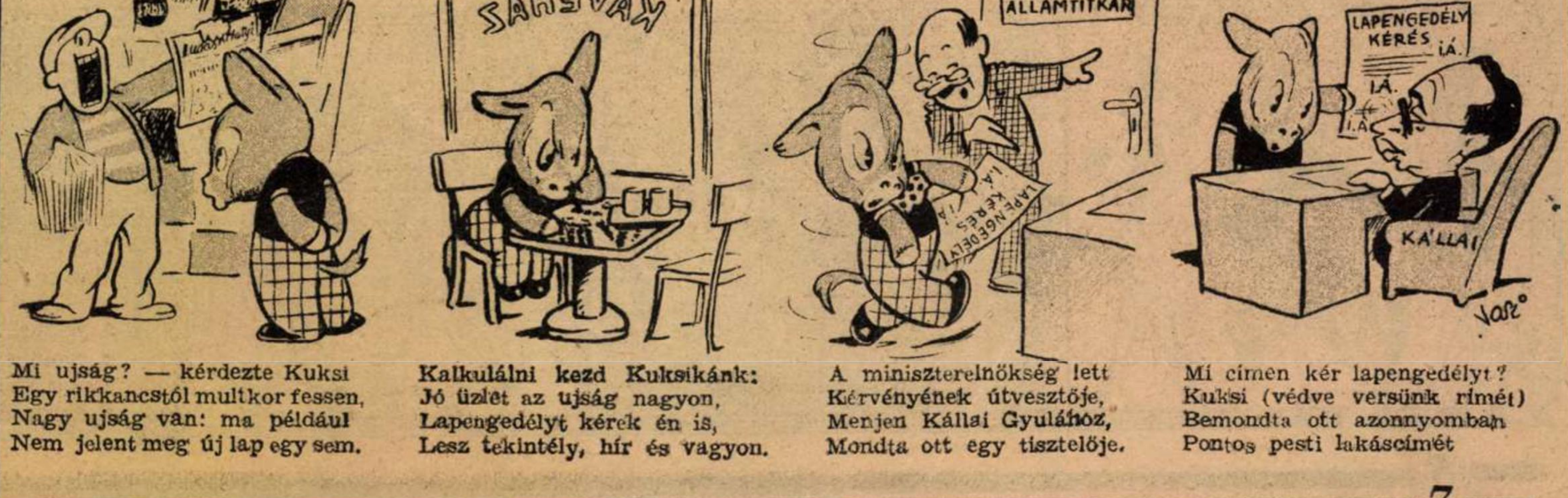

Mi ujság? — kérdezte Kuksi
Egy rikkancstól multkor fessen,
Nagy ujság van: ma például
Nem jelent meg új lap egy sem.

Kalkulálni kezd Kuksikánk:
Jó üzlet az ujság nagyon,
Lapengedélyt kérek én is,
Lesz tekintély, hír és vagyon.

A miniszterelnökség lett
Kérvényének útvesztője,
Menjen Kállai Gyulához,
Mondta ott egy tisztelője.

Mi címen kér lapengedélyt?
Kuksi (védve versünk rímét)
Bemondta ott azonnyomban
Pontos pesti lakáscímét

Egy plakát nyomán...

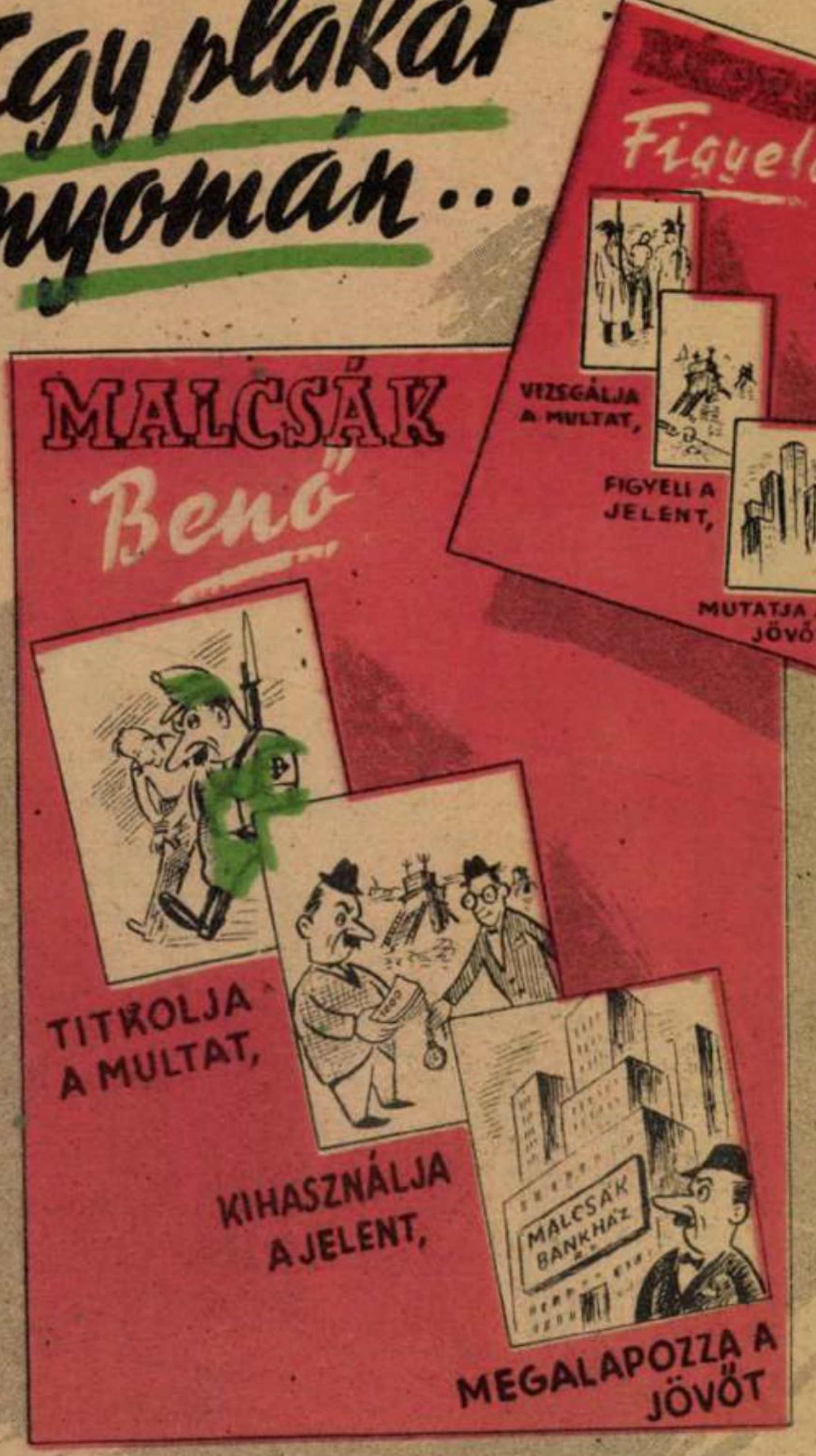

A Markóban

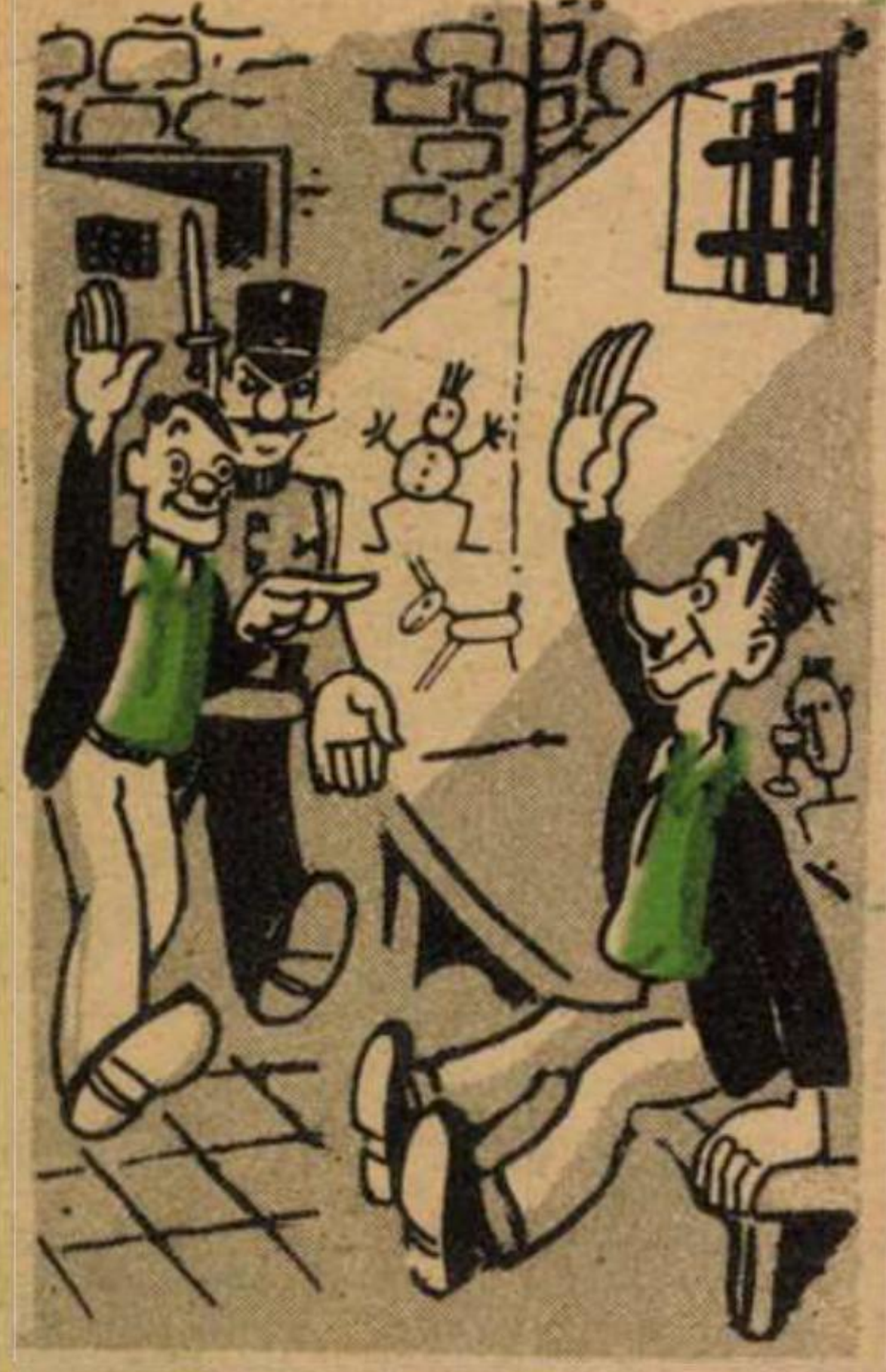

— Na nézd csak! Egy társbérlő!

Vasárnap du. fel 3 órakor ügető

E heti számunkat

írták és rajzolták:

Aranyos Gusztáv
Békeffi István
Byssz Róbert
Csorna Béla
Farkas Lujza
Fejér György
Garami Árpád
Gábor Andor
Gergely Miklós
Hidvéghy Ferenc
Hont Ferenc
Horeczky Kata
Kassovitz Felix
Kertész Endre
Királyhegyi Pál
Király Dezső
Palásti László
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szép Ernő
Szűr-Szabó József
Tabi László
Toncz Tibor
Török János
Vasi
Vasvári Anna
Zágon István

1001 éjszaka 1945-ben

Szindbád, a hajós útra készült. Így szólt feleségéhez, a szép Fatiméhez:

— Ismét tengerre szállok, asszonyok ékessége, megpróbálok egy negyedkiló cukrot szerezni. Addig vigyázz az erkölcsödre.

Szólt s beszállt a sárkányorrú motorcsónakjába. Egy évig hányódott, mig a negyedkiló cukrot megszerezte ötven vég damaszkuszi selyemért és nem jó szóért.

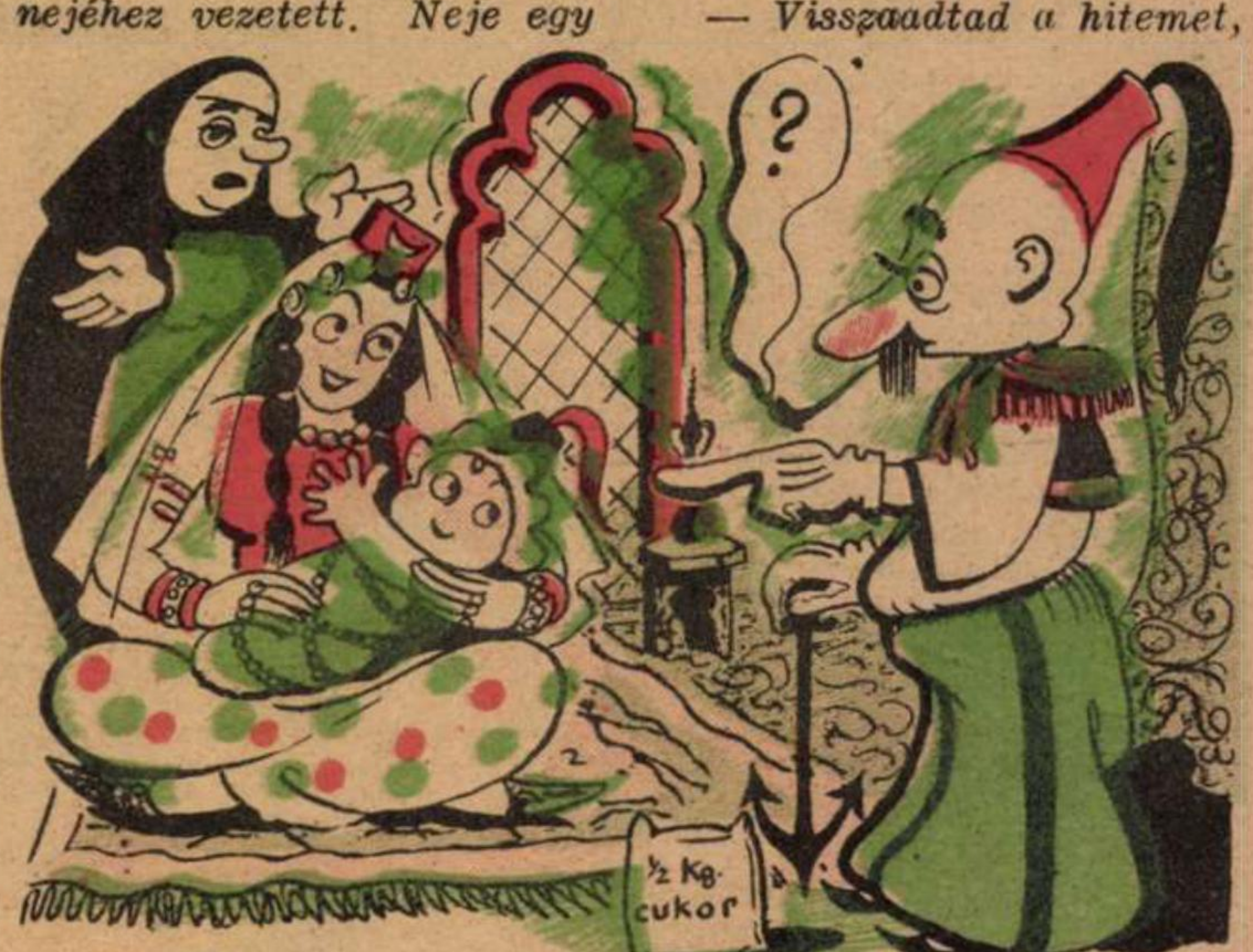

Amint hazatért, első útja nejéhez vezetett. Neje egy kisbabát dajkálgatott fehér karjaiban.

— Hah! — ordított fel Szindbád. — Megcsaltál, ördögök leánya!

— Szó sincs róla, Szindbád — mosolygott nyugodtan az asszony. — Ali, a szomszédban lakó gonosz varázsló elvarázsolt, úgy született a gyerek.

Fatime öreg dajkája felsikoltott:

— Higyjél nejednek, ó uram! A magam szemével láttam, amikor a varázsló átjött. A varázslatot ugyan nem láttam, de hallottam, amikor utána ezt mondotta nejed: „Hiába, nagy varázsló vagy te, Ali".

— Visszaadtad a hitemet, asszony — mondotta Szindbád —, megkönnyebbülten és gazdagon megjutalmazta a dajkát. — De a gyereket tartsa el mindenesetre a varázsló...

Szavazzon az Ujpártra!

Tegnap, amikor hazamentem, röpcédulát találtam az ajtómba dugva. Minden más dolgom félretéve azonnal elolvastam.

> **Akarja, hogy újra 1 pengő legyen a bécsiszelet róseibnivel?**
> **Akar 120 pengőért ruhát?**
> **Akarja az öt Duna-hidat?**
>
> **Szavazzon az Ujpártra!**
>
> **Kerületi megbizott:**
> **Som Jenő.**

Som Jenő ott lakik a házban, persze azonnal felkerestem, mert nagyon szeretem a bécsiszeletet róseibnivel. A Duna-hidakról nem is beszélve. Biztosítottam őt arról, hogy az Ujpártra fogok szavazni, de söt: alig van hőbb vágyam mint az, hogy tagja lehessek a pártnak.

— Nincs akadálya — mosolygott nyájasan és elém tett egy felvételi ürlapot. — Érdekes... ez a bécsiszelet csöstől hozza a szavazókat...

— Lenne szíves a pártprogram lényegét néhány szóval... csak a formák kedvéért... — mondtam és előszedtem a töltőtollam, hogy aláírjam az ívet.

— Nagyon egyszerű a program — felelte. — Folytatni kívánjuk Horthy és Szálasi politikáját. 1937-ben a bécsiszelet 1 pengö volt. A Duna-hidak álltak. Ennek a háznak sem volt luk a tetején. Ez mindennél jobb igazolás az ő politikájuk mellett.

— Igaz, igaz... — dünnyögtem —, de engedik-e ezt a derék pártot indulni?

Som Jenő fölényesen mosolygott:

— A főállamügyészhelyettes is szereti a bécsiszeletet.

Érvelése olyan meggyőző volt, hogy nem volt okom tovább habozni. Már éppen aláakartam írni az ívet, amikor meghökkentő incidens zavart meg. Som Jenő a gyomrához kapott és végigesett a padlón.

Som Jenőné sikoltozva szaladt orvosért. Az orvos ijedten szaladt a mentőkért. A mentők Somot beszállították a kórházba, ahol — ezt már persze csak reggel tudtam meg — többszörös műtéten esett át. Kiderült, hogy súlyos gyomorfekélye volt, azonkívül garatsérve is volt, nem beszélve arról, hogy a röntgen két daganatot mutatott ki az agyvelején. Öt orvos hét óra hosszat operálta. Nagy keservesen sikerült életben tartani.

Negyednap üzent értem: látogassam meg, bizonyos pártmunkával akar megbízni. Vittem neki 2 rozsbucit s leültem az ágya mellé. Siralmas állapotban volt.

A mindig elegáns Som Jenő hasát felvágták, torkát felmetszették, koponyáját meglékelték. Kötések borították mindenfelé, alig látszott ki sápadt arca.

— Nézze... — suttogta — mit csináltak velem ezek a baloldali orvosok... Összevissza vagdostak... Teljesen felforgatták a szervezetemet... Lukat fúrtak a fejembe... Szép kis korszak!

Megveregettem a vállát, aztán papírt, ceruzát vettem elő, írtam néhány sort és odatettem eléje:

> *Akarja, hogy újra gyomorfekélye legyen?*
> *Szereti az agydaganatot?*
> *Akar kötszer helyett szmókingot viselni?*
> *Szavazzon az Ujpártra!*

Rögtön utána szaladnom kellett az orvosokért. Som Jenő epét hányt.

TABI LÁSZLÓ

Ludas Matyi
Szatirikus hetilap. — Meg jelenik minden vasárnap
I. évfolyam, 18. szám.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5.
Szerkesztőségi órák: Minden hétköznap 9 -1-ig.
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.
Nyomatott a „Szikra" Lap vállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Tömbmeghízottat választ

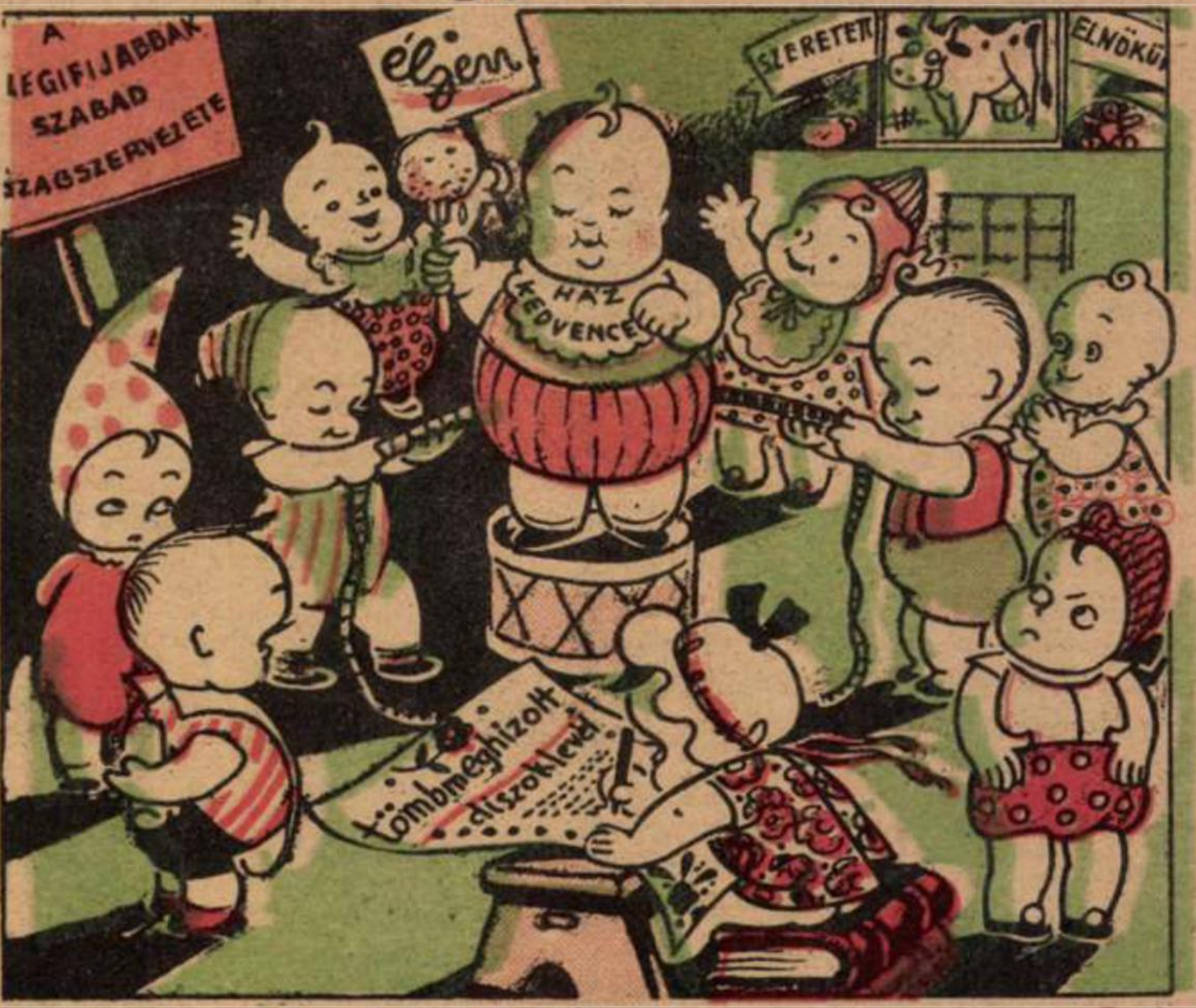
A LEGIFIJABBAK SZABAD SZAGSZERVEZETE
éljen
SZERETETT ELNÖKÜ
HÁZ KEDVENCE
tömbmeghízott díszoklevél

A LEGIFIJABBAK SZAB. SZAGSZERVEZETE.

A 7 legmegnyugtatóbb vicce

— Rettentő gondjaim vannak... Már 6000 pengővel tartozom a sógoromnak...

— Maga panaszkodik? Nem olvasta, hogy Angliának 22 milliárd font adóssága van?

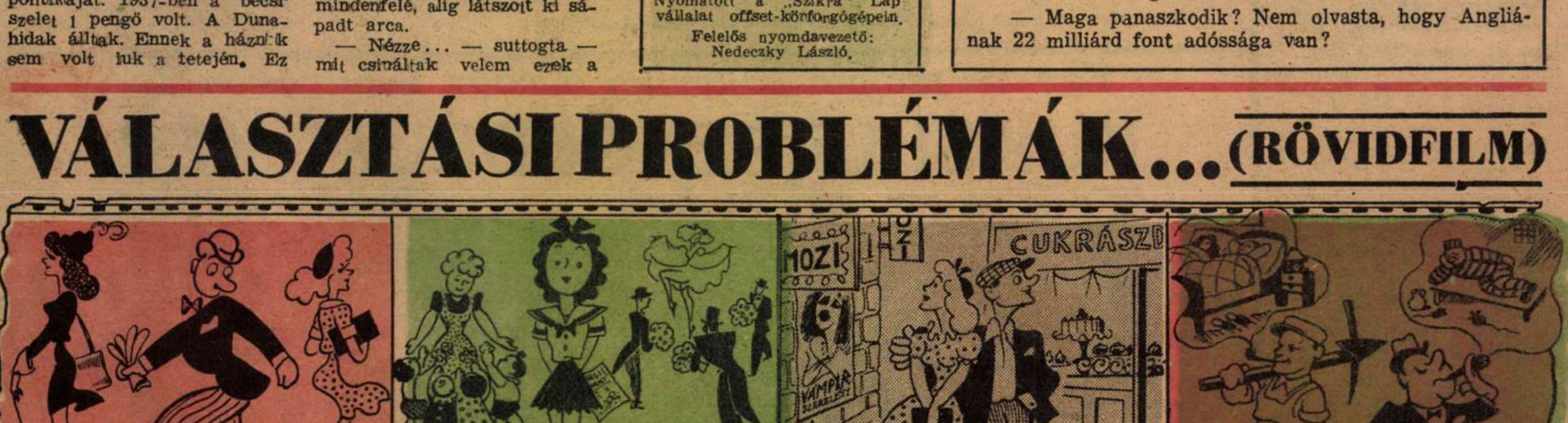VÁLASZTÁSI PROBLÉMÁK... (RÖVIDFILM)